

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம :

ஸ்ரீ ராமாநுஜ

ஸித்தாந்த வைஜயந்தி

ஸ்ரீ ராமானுஜ ஸித்தாந்த ஸம்ஸ்தாபன ஸபையின் சார்பாக

மாதந்தோறும் வெளிவரும்

ஸத் ஸம்ப்ரதாயார்த்த ப்ரகாசன பத்ரிகை

ஸம்புடம் 2

தாது கார்த்திகையிற் கார்த்திகை

சஞ்சிகை 1

பத்ராதிபர் :

வடகரை ராமாநுஜாசாரியார்

24, சந்திரப்ப முதலி தெரு, ஜி. டி. மதராஸ்.

1936 நவம்பர்]

வருஷச் சந்தா 1-12-0

[தனிப்ரதி விலை 0-3-0

விஷய ஸூசிகை

விஷயங்கள்

பக்கம்

1. கார்த்திகையிற் கார்த்திகைநாள் 1
—பத்திராதிபர்.
2. ஸ்ரீ ராமாநுஜ வித்தாந்தம் 8
—பத்திராதிபர்.
3. ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகன் 12
—காஞ்சி, பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்க ராசாரிபார்.
4. ஸ்ரீவசந பூஷணத்தில் ஓர் ஸ்ரீ ஸூக்தி ஸ்வரஸ்
யா நுபவம் 20
—A. V. கோபாலா சாரியார், பத்திராதிபர், ஸ்ரீ தேவிக ஸூக்தி
தி ஸம்ரக்ஷிணி.
5. கம்பரும் திருமந்திரமும்
—பந்தல்குடி பாரத் வாஜ மாடபூசி ரெ. திரும.
காரியதரிசி, திருவல்லிக்கேணித் தமிழ்ச்சங்கம்.
6. வைஜயந்தியின் புத்தாண்டு
—பந்தல்குடி பாரத் வாஜ மாடபூசி ரெ. திரும.
காரியதரிசி, திருவல்லிக்கேணித் தமிழ்ச்சங்கம்.
7. பராங்குச பரகால யதிவராதிகள் 27
—திருமலை நல்லான் T. ராமகிருஷ்ணய்யங்கார், கிரோமணி,
ஆழ்வார் திருநகரி.
8. நல்லறிவு
—C. P. ராஜ கோபாலா சாரியார், ஆனேரி செக்.
வெங்கடேஸ்வர தேவஸ்தாநம், பம்பாய்.
9. வர்த்தமானங்கள் 32

C. V. CUNNIAH CHETTY & Co.,
SILK WOOLLEN AND COTTON PIECE GOODS MERCHANTS,
288, ESPLANADE ROW, MADRAS.

FOR COTHOR BRAND SOYA BEANS.

L. G. பெருங்காயம்.

ஒவ்வொரு வீட்டிற்கு மின்றியமைப்பாதது

மனிதர்களுக்கு ஆரோ
க்கியத்தை அளிப்பது

L. G.

பெருங்காயம்.

எங்கும் கிடைக்கும்.

ப்ரபல பெருங்காய

வியாபாரிகள்:

பம்பாய், சென்னை,

கும்பகோணம்.

ஸ்ரீ ராமாநுஜ

லால்ஜீ கோது & கம்பெனி,

மா பெருமாள் முதலி தெரு, ஜி. டி., மதராஸ்.

ஸத் ஸம்ப்

அம்ருதாஞ்சனம்.

ப்ராக்குதமான சரீரங்களை யுடையவர்களுக்கு ஜலதோ
ஷம், தலைவலி முதலான சில வியாதிகள் உண்டாவது ஸஹ
ஜமே. அவைகள் வந்தகாலத்தில் ஒருவிதமான
வழியிலும் புத்தி செல்லாமல் மஹத்தான கஷ்
டத்தை அடைய நேரிடுகிறது. அக்காலத்தில்
டாக்டர்களிடம் போய் மருந்துகள் வாங்கி ஷை
வ்யாதிகளின் உபசமனத்தைப் பண்ணிக்கொள்
ளப் பலவிதமான இடையூறுகள் இருக்கக்
கூடும். அக்காலத்தில் அம்ருதாஞ்சனம் கைவச
மிருக்குமே யாயின் நாம் ஒருவிதமான பாணை
யையும் அடையவேண்டா மென்பதை அனை
வரு மறிந்திருந்தாலும் இவ் வளம்பரமும்
அதன் பெருமையை அறிவிக்கின்றது. எங்கும் கிடைக்கும்.

அம்ருதாஞ்சனம் டிபோ.

பம்பாய்.

மதராஸ்.

கல்கத்தா.

உ ஈ ற ண் ட ல ட்

ஸ்பெஸிமிகேஷன்

மேற்கண்ட சிமெண்ட் அனேக ஹார்பர் வேலைகளுக்கும் ரயில் வே வேலைகளுக்கும், மதராஸ் கார்ப்பரேஷனிலும், இன்னும் பிரபல வியாபாரிகளும் கண்ட் ராக்டர்களும் உபயோகித்து வருகிறார்கள்.

மேல் கண்ட சிமெண்டை உபயோகிக்கவும்.

சோல் ஏஜெண்ட்

M. குப்புசாமி நாயக்கர்

83, செம்புதாஸ் தெரு,

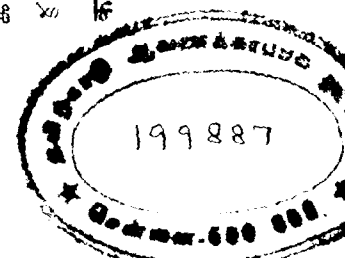
மதராஸ், ஜி. டி.

உயிரேழுத்துக்கள் (அச்சேழுத்துக்கள்)

மேம்பெழுத்துக்கள் (ஹல்லேய், சூர், கள்)

[illegible][illegible]

36
1922
1923

இதே கமாதிரி மற்ற பெய்பெய்தந்தான் உட்கொடுத்துச் சேர்த்து வருவதை உற்று நோக்கிக் கொள்ளவும்.

மேலும் க்ரந்த ஸம்புஜ்ஜாக்ஷரம் (கூட்டெழுத்துக்) களில் மற்ற எழுத்துக்களைப் போல அதிகமான வேறு பாடின்றி, ய. ர. முதலிய சில எழுத்துக்களுக்கே வேறுபாடு காணப்படுகிறது. அவ்வாறு வேறுபாடுள்ள அக்ஷரங்களில் தற்காலம் அடியேனுடைய புத்திக்கு விஷயமான சில அக்ஷரங்கள் இங்கு குறிப்பிடப்படுகின்றன. இதற்கு மேலுள்ள வித்யாவங்களை யறிஞரால் கேட்டறிந்து கொள்க.

க்ய	க்ர	ர்க	ந்ந	வ	த்வ	ஞ்ஞ
கூ	கூ	கூ	ஊ	உ	கூ	ஐ

மாநத்தோறும் வெளிவரும் ஸ்தலம்ப்ரதாயார்த்த ப்ரகாஸந பத்ரிசை

ஸ்ரீரஷு
ஸ்ரீரய்க்காடாப நதி
ஸ்ரீமேத ராஜாநாஜாய நதி

தகடுஸ் ராஜா நகுஜாயபுர நதி வரையொழிநெ
யஹுந திலு திவநித்ராணாடி சுனஜிபரஸீஸகி ||
வெடிவெடிந வெடிம வசுநுரநித்தியபுஷிபுணி |
புரீராஜா நகுஜலிபாந வெவைய னீ விஜுமதாடி ||

கார்த்திகையிற் கார்த்திகைநாள்

பத்ராதிபர்.

கலயாமி கலித்வம்ஸம் *கலிம் லோக திவாகரம்

யஸ்ய கோபி : ப்ரகாஸாபி : ஆவித்யம் நிஹதம் தம :

நமது வைஜயந்தீ பத்ரிதை ரென்ற கார்த்திகையிற் கார்த்
திவை நாளில் அவதரிக்க நேர்ந்தது. அகநாலத்தில் அத் திரு
நன்னூலின் பெருமையைப் பற்றிச் சிறிதும் வரையாமல் கார்த்
திகையிற் கார்த்திகை என்ற அவ்வளவே குறிப்பிடப்பட்டது.

உலகத்தில் ஒருவனுக்கு ஒரு புதல்வன் பிறந்தால் அக்காலத்
தில் அப்புதல்வன் ஜிதிக்க காலத்தை மாதிரம் ஒரு ஒலையில்

* கவிலோக திவாகரம் என்று சில மஹாநபாவர்கள் அருளிச்செய்திருார்கள். “தமிழ்நன்னூல் துறைகள் அஞ்சக்கில்லக்கியம் பாகாலன் பனுவல்கள்” என்பதை நோக்குமிடத்து இப்பாடமே பொருத்த முடையதாகக் காணப்படுகிறது.

7-JUN 1937

குறித்துவைத்து, அக் குழந்தைக்குப் பத்துநாளுங் ஸூதக ஆஸனசாதிகள் நிவருத்தமான பன்னிரண்டாவதுதின் தில் ஜாதகநுமம் முதலானவைகளைச் செய்து, அப்பால் அக்குழந்தையின் ஜாதகத்தைப்பற்றிச் சிறிது வரையுமாப்போலே நமது பத்ரிகை அவதரித்த காலத்தை மாத்திரம் அக்காலத்தில் குறிப்பிட்டு, சந்திரன் வைஜயந்தி பத்ரிகைக்கு அப்த பூர்த்தியாய், 1-வது தொகுதி முடிவுபெற்று, 2-வது தொகுதியின் 1-வது பகுதி அதே கார்த்திகையிற் கார்த்திகைநாளாவதரிக்க நேர்ந்த காலத்து, அத்திரு நன்னுளின் பெருமையைப் பற்றிச் சிறிது ஆராயுமிடத்து, நாம் புத்தி பூர்வமாக ஒரு நல்ல தினம் குறிப்பிட்டால் அந்நாள் அவ்வளவு பொருத்தமுடையதாக நேராது. இவ்வாற்றிக்க வைஜயந்தி பத்ரிகைக்கும் கார்த்திகையிற் கார்த்திகைநாளிற்கு முண்டான பொருத்தம், கோல்விழக்காடாக நேர்ந்தது, மிகவும் போற்றற்குரியதே.

நமது வைஜயந்தியோ, ராமாநுஜ வித்தாந்த வைஜயந்தி. அது அவதரித்ததிருநாளோ, வாய்த்தபுகழ் மங்கையர்கோன் மாநிலத்தில் வந்துதித்த கார்த்திகையிற் கார்த்திகைநாள் ஆகும். நம்மிராமாநுச முறிக்குத் திருமங்கையாழ்வாரிடமுள்ள பக்தியின் பெருமையையும் திருமங்கையாழ்வாருக்கு நம்மிராமாநுசமுறியிடமுண்டாயிருக்கும் ப்ரீதியையும், சிறிது ஆராய்ந்துநோக்குவோமேயானால் நமது வைஜயந்தி பத்ரிகைக்கும் இத்திருநாளிற்கு முள்ள சம்பந்தம் நன்கு புலப்படாநிற்கும்.

திருமங்கையாழ்வாரிடம் நம்மிராமாநுசமுறிக் குண்டாயிருக்கும் பக்தியையும் நம்மிராமாநுச முறியிடம் திருமங்கையாழ்வாருக்குண்டான ப்ரீதியையும், அடைவே, அமுதனார், குறையல்பிரானடிக் கீழ் விள்ளாதவன் பனி ராமாநுசன் என்றும் தண்டமிழ்செய்த நீலன்றனக் குலகிலினியான் எங்களிராமாநுசன் என்றும் அருளிச்செய்தமை நன்கு விளக்கும்.

மேலும், புகழ்மலிந்த பாமன்னு மாறன் அடிபணிந்துய்ந்தவன் பல்கலையோர் தாம் மன்னவந்த விராமாநுஜன் என்றதை ஆராயுமிடத்து ஆழ்வரை அவயவியாகவும் மற்ற ஆழ்வார்களை ஆழ்வாருக்கு அவயவங்களாகவும் கூறுமிடத்துத் திருமங்கையாழ்வாரை ஆழ்வாருக்குத் திருவடிஸ்தானமாக அபியுத்தர்க ளருளிச்செய்தபடி பாமன்னுமாறனடி, திருமங்கையாழ்வாராவர்.

அவரைப் பணிந்துய்ந்தவர், பல்கலைகளைப் பயின்றும் தத்வஹித புருஷார்த்தங்களை யறியமாட்டாதே அநர்த்தப்படாநிற்கு மாத் மாக்களை தத்வஹித புருஷார்த்தங்களை நன்கறிந்து உஜ்ஜீவிக் கும்படி பண்ணவவதரித்த விராமாநுஜனே யாவர்.

இன்னமும் ராமாநுஜ வித்தாந்தத்திற்கு ஆழ்வாரருளிச் செய்த திருவாய்மொழியே ஆதாரமாகும். இவ்வர்த்தம் பாஷ்யகார ரிதுகோண்டு ஸூத்ர வாக்யங்க ளொருங்கவிவேர் என்ற ஆசார்யஹ்ருதய ஸ்ரீஸூக்தியினு ஸ்றியலாகும்.

இன்னமும் திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானார்க்குள்ள அபி நிவேசத்தை அமுதனார் உறுபெருஞ் சேல்வழும் தந்தையும் தாயும் உயர்க்குவும் வெறிதரு பூமகழ்நாதனும் மாறன்விளங்கிய சீர், நெறிதருஞ் செந்தமிழாணமே யென்றிந்நீணி ஸத்தேநாறிதா ரின்ற விபாமாநுசன் என்றருளிச்செய்தார்.

பாஹயர்களைப் போலன்றிக்கே வேதங்களை யதிகரித்தும் அதற்கு விபரீதார்த்தங்களைச் செய்து குதர்க்கங்களைப் பண்ணாநிற்கும் குத்ருஷ்டிகளாகிற புலிகள் மலியா நின்ற காலத்து அப்புலிகளை நிரவிக்கக்கூடிய விஹ்மம் போல வவதரித்த விராமாநுசன், பராங்குசரான நம்மாழ்வாரருளிச் செய்த திருவாய்மொழிக்கு அங்கங்களாகப் பரகாலன் பணித்த திருமொழிமுதலான தீவ்யப்பந்தங்களை தாரகமாகவும் போக்யமாகவும் அநுபவித்து, அத்தாலே திருவுள்ளமுவந்து, அக்குத்ருஷ்டிகளை நிரவித்தார் என்பது கலிமிக்க செந்நெல் கழனிக்குறையல் கலைப்பெருமான் ஒலிமிக்க பாடலையுண்டு தன்னுள்ளம் தடித்து அதனால் வலிமிக்க சீயமிராமாநுசன் மறைவாதியராம் புலி மிக்கதென்று இப்புவனத்தில் வந்தமை போற்றுவனே, என்ற பாசுரத்தினால் நன்கு விளங்கும். இத்தால் ராமாநுஜ வித்தாந்தத்திற்கு பராங்குசனருளிச் செய்த திருவாய்மொழியும் பரகாலன் பணித்த திருமொழியுமே ஆதாரம் என்பது வெள்ளிடைமலை, இத்தையடியொற்றியே நம்பூர்வாசார்யர்கள் பராங்குச பரகால யதிவராதிகள் என்று ஆழ்வாரையும் திருமங்கையாழ்வாரையும் எம்பெருமானாரையும் ஒருங்கே சேர்த்ததுஸந்தியாநிற்பர்கள்.

இன்னமும் ஸம்ஸ்க்ருத வேதத்திற்கு ஸ்ரிக்ஷா, வ்யாகரணம், சந்தஸ்ஸு, நிருக்தம், ஜ்யோதிஷம், கல்பம் என்று சொல்லப்படுகிற அங்கங்களாறுமின்றி அர்த்தமறிவது அஸாத்யமாகுமாப்போலே

ஆழ்வாரருளிச் செய்த திருவாய்மொழியாகிற த்ரவிட வேதத்திற்கு திருமங்கை யாழ்வாரருளிச் செய்த பெரிய திருமொழி, திருக் குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுக்கற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் என்கிற ப்ரபந்தங்களாறு மின்றி அர்த்தமறிவது அஸாத்யமே யாகும்.

இன்னமும் ஆழ்வாரையும் திருமங்கையாழ்வாரையும் நம் மிராமாநுசனையும் அடைவே வகுளபூஷண பாஸ்கரர் என்றும் கவிலோகதிவாகரர் என்றும் ராமாநுஜதிவாகரர் என்றும் நம்பூர் வாசார்யர்கள் நிரூபிக்கையாலே, இம்மூன்று திருநாமங்களுடைய அவதாரத்தாலே அவித்யா ஸம்பந்தத்தாலுண்டான அஜ்ஞான மாகிற அந்தகாரம் நீங்கி, ஸ்வஸ்வரூபாதி அர்த்த பஞ்சகஜ்ஞான மாகிற ப்ரகாசமுலகிலுண்டாயிற்றென்பது, குன்றின் மேலிட்ட விளக்குப்போல அனைவரு மறியக்கூடும். இவ்வளவாக, திருமங் கையாழ்வாரவதரித்த கார்த்திகையிற் கார்த்திகை நாளில் ராமா நுஜ ஸித்தாந்த வைஜயந்தி அவதரித்தது மிகவும் போற்றற்குரிய தென்பது தெரிவிக்கப்பட்டது.

இனி, இத்திரு நன்னூலிலவதரித்த திருமங்கை யாழ்வாரு டைய பெருமையைச் சிறிது வரைந்தறுபவிக்கவேண்டியது, நமது பத்ரிகையின் கடமையாதலால், யதாமதி திருமங்கையாழ்வாரின் வைபவம் இங்கு தெரிவிக்கப்படுகிறது.

ஸ்ரீவேஸ்வரனுடைய ஸார்ங்கமென்கிற வில்லின் அம்சபூத ரான இவ்வாழ்வார் சோழநாட்டில் திருவாலியென்னும் திவ்ய தேசத்தினருகே யிராநின்ற திருக்குறையலூரில், கலி 397 சென்ற நள வருஷம் ஸரத்ருது கார்த்திகை மாதம் பெளர்ணிமா திதி கார்த்திகை நக்ஷத்திரம் வியாழக்கிழமையில் சதுர்த்த வர்ணஸ்தரான ஆலிநாடுடையா ரென்கிற வொருதார்மிகருக்குக் குமாரராக அவதரித்தருளினார்.

இவர் தகப்பனார் இவர்க்கு நீல நிறத்தர் என்று திருநாமம் சாத்தினார். இவர் க்ரமமாக வளர்ந்து ப்ராப்த யௌவநராய் மிகவும் பலிஷ்டராயிருக்க, சோழதேசத்தரசனும், இவ ருடைய ஸௌர்ய வீர்ய பராக்ரமங்களைக் கண்டு மிகவும் சந்தோ ஷித்து, இவரை ஒரு தேசத்திற்கு அதிபதியாகச் செய்தான். இவ ரும் நீர்மேல் நடப்பான், நிழலிலொதுங்குவான், தாளுதுவான், தோலாவழக்கன் முதலான மந்திரிகளோடும் ஆடல்மா என்கிற

குதிரை நம்பிரானையும், அமரில் கடமாகனியான யென்கிற யானை யையும் உடையராய் வாழ்ந்தருளும் காலத்தில், குமுதவல்லி என் கிற பெண்ணை விவாஹம் செய்துகொள்ளக் கருதி அவளபேகூழ்த்த படியே திருநறையூர் நம்பியிடம் தாபாதி பஞ்ச ஸம்ஸ்காங்களைப் பெற்று, ஒரு வருஷம்வரையில் தினம் ஒன்றுக்கு 1008 ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் ததீயாராதநம் செய்து அவர்களுடைய ஸ்ரீபாத தீர்த்ததளிகைப்பிரஸாதங்களை ஸ்வீகரிப்பதாக ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி, குமுதவல்லியை விவாஹம் செய்துகொண்டு, ப்ரதிஜ்ஞை செய்தபடியே ததீயாராதநம் நடத்தி வந்தார். ததீயாராதநத்திற் காக, சோழனுக்குக் கட்டவேண்டிய பகுதித்ரவ்யத்தையும் வ்ய யம்செய்வதைக் கேட்ட சோழபூபதி, இவரைப் பகுதிப்பணத்தைக் கேட்டு வாங்கி வரும்படி ராஜபடரை அனுப்ப, அவர்கள் இவ ரிடம் அபஜயப்பட்டு, அந்த விருத்தாந்தத்தை அரசனிடம் வந்தறி விக்க, அரசனும் குபிதனாய், சதுரங்க பலத்தோடு இவரை வளை, இவரும் அரசனுடைய ஸமஸ்தமான பலங்களையும் த்வம்ஸம் பண்ண, அதைப்பார்த்தவரசன், இவரை யுத்தத்தில் ஐயிப்பதரிது என்று ஆலோசித்து, கபடமாக இவரை யேமாற்றிக் காவ லில் வைத்தான். ஆழ்வாரும், ஆஹாசமின்றி காராக்ருஹத்தில் முசித்துக்கிடக்க, திருநறையூர் நம்பி, நாச்சியாருடனே எழுந்தருளி ப்ரஸாதமும் குழம்புப்பாலும் ப்ரஸாதிக்க, அதை யமுதுசெய்து சில நாளிருக்க, ஒரு நாள் பேரருளாளனை ப்ரபத்திபண்ணி மிகவும் ஆர்த்தியுடன் கண் வளர்ந்தருளா நிற்க, அர்த்ததிரார்த்தபரிதா நதிகூழ்தரானபேரருளாளனும், இவர் ஸ்வப்நத்திலே எழுந்தருளி, “காஞ்சிபுரத்தேவாரும், உமக்குப்பகுதிப்பணம் தருகிறோம்” என்று அருளிச்செய்ய, அப்படியே ராஜ புருஷர்களை அழைத்துக் கொண்டு காஞ்சிபுரம் சென்று, அங்கு பேரருளாளனால் காட்டப் பட்ட விடத்தில் பணம் கண்டெடுத்து, பகுதிப் பணத்தைக் கொடுத்து, தாந்யம் கொடுப்பதற்கு வேகவதீ நதியின்மணலைக்கூட்டி யளந்து கொடுக்க, மணலும் பேரருளாளன் கிருபையினால் ராஜ புருஷர்கள் கண்ணுக்கு திவ்யமான தாந்யமாகத்தோற்ற அவர் களும் அதைப் பெற்றுப் போனார்கள். ஆழ்வார் பகுதிப்பணத் திற்குக் கொடுத்த பணம்போக மீதிப் பணத்தை ததீயாராத நத்திற்கு உபயோகித்துக்கொண்டார். ததீயாராதநத்திற்கு அப் பணமும் போதாமல் வழிபறித்துப் பணம் ஸம்பாதித்து ததீயா

ராத நம் நடத்தி வந்தார். இவ்வாறு வழி பறித்ததும் ததீயராத நத்திற்காக வாதலால் பெருமானும் பிராட்டியும் இவரை விசேஷ கடாக்ஷம் பண்ணவேண்டுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ராஹ்மண வேஷம் பூண்டு, தானும் பத்ரியுமாய் அனேக ஆபரணங்களோடே அத்திருமணங் கொல்லை வழியே வர, ஆழ்வார் இவர்களைக் கண்டு களித்து, தன் பரிகரங்களோடு வந்து வளைந்து, தம் கையிலிருக்கும் வாளைக்காட்டி வெருட்டி, அவர்களுடைய ஸகலாபரணங்களையும் கழற்றிக் கடைசியில் காலிலணிந்த கணையாழியைக் கழற்ற முடியாமல் பல்லால் கடித்துக் கழற்றி, எல்லாவற்றையும் சுமையாகக் கட்டி எடுக்கப்புக, அது அசைக்க முடியாமற்போகவே ஆழ்வாரும், அந்த ப்ராஹ்மணனைப் பார்த்து, ஒப்ராஹ்மண! “ நீ ஏதோ மந்திரவாதம் செய்திருக்கிறாய். அதனால் தான் இது எடுக்க முடியவில்லை. அம் மந்திரத்தை எனக்குச் சொல்லாவிடில் இந்த வாளுக்கிரையாவாய்.” என்று பயமுறுத்த, பெருமானும் இதோ வாரும். அம்மந்திரத்தையும்க்குச் சொல்லுகிறேன் என்று ஆழ்வாரது வலதுசெவியில் எட்டுத் திருவக்ஷரமாய் மூன்றுபதமாய் ஸ்வஸ்வரூபாதி அர்த்த பஞ்சக ப்ரகாஸகமாய் ஸகல ஸாஸ்த்ர தாத்பர்யமாய் ஸம்ஸார நிவர்த்தகமாயிருக்கும் பெரிய திருமந்திரத்தை புபதேசிக்க, அத்தாலே ஜ்ஞாநம் பிறந்து, அந்த ஜ்ஞாநத்தாலே கட்கண்ணால் காணவரிதான ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸ்வரூப ரூப குண விபூதி சேஷடிதங்களை யடைய ப்ரத்யக்ஷமாகக் கண்டு அதுபவித்து, அவ்வதுபவ ஜநித ப்ரீதி, உள்ளடங்காமல் வாக் ப்ரவாஹரூபமாக, பெரிய திருமொழி முதலான ப்ரபந்தங்களாகத் தலைக்கட்டிற்று. அந்த ப்ரபந்தங்கள் ஆயும், ஆழ்வாரருளிச்செய்த த்ரவிட வேதத்திற்கு அங்கமாய், ஆச மதுரம் சித்ரம், விஸ்தரம் என்கிற நான்கு விதமான கவிகளாய், எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்கிற ஐந்து லக்ஷணங்களோடு கூடிய தாய், அவித்யா ஸம்பந்தத் தத்தாலுண்டான அகத்தினிருளைப் போக்க வல்லவிளக்காய், எவ்வளவேனு மதிசய முடையாராலும் ஸ்வயத்ரத்தால் போக்க வரிதான பிறவியாகிய நஞ்சுக்கு நல்லவமுதமாய், ஸமஸ்தஸாஸ்த்ரங்களின் ஸாரபூதமாய், குதர்க்க வாதங்க ளாகிற பஞ்சுக்கு நெருப்புப் பொறியாய் விளங்கின—

புன்பு பெருமாள் நியமநப்படி திவ்ய தேஸங்கனெல்லாம் எழுந்தருளி மங்களா ஸாஸநம் பண்ணி, ஆங்காங்கு வாதத்திற்கு

வராரின்ற புறமதத்தவர்களைப் புறங்காட்டியோடும்படி செய்து விஸிஷ்டாத்வைத மதமே வேதாதி ஸாஸ்த்ரஸம்மதமென்பதை நிலைநாட்டி யருளினார். அப்பால், அழகிய மணவாளனுக்கு அநேக கோபுர, மண்டப, ப்ராகாராதி கைங்கர்யங்களைச் செய்து க்ருதார்த்தராய், பத்ராஸ்ரம மென்கிற திருக்குறுங்குடியில் நித்ய வாஸம்பண்ணக் கருதி, அழகியமணவாளன் அதுமதிக்கொண்டு, திருக்குறுங்குடிக் கெழுந்தருளி, அங்கே சிறிது காலம் யோக நிஷ்டரா யிருந்து, அந்த யோக மகிமையால் ப்ராக்ருத சரீரத்தை விட்டு அப்ராக்ருத திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை பரிக்ரஹித்து, பகவத் ப்ராப்தியாகிற மோக்ஷத்தை யடைந்தார். அனந்தரம் ஆழ்வாரின் மைத்துனர், அழகிய மணவாளன் நியமநப்படி ஆழ்வாரைக் குமுதவல்லியாருடனே அர்ச்சா விக்ரஹமாக எழுந்தருளப் பண்ணி ஆழ்வாரவதரித்த திவ்ய தேசத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்து, ஆழ்வாருக்கு அனைத்தமுகம் கண்டருளப் பண்ணினார். ஆழ்வாரும் அர்ச்சாவிக்ரஹமா யெழுந்தருளியிருந்தாலும், விபவம் போலே அழகிய மணவாளனடியினையே தமக்கெல்லாமாகக் கருதி, அகில ஆத்மவர்க்கங்களையும் வாழ்வியாரின்றுகொண்டு, தமது அவதார ஸதவமாகிய திருவாலிதிரு நகரியில், உறைகழித்த வாளை யொத்த விழிமடந்தை மாதர்மேல், உருகவைத்த மன மொழித்து உலகளந்தநம்பிமேல், குறையைவைத்து மடலெடுத்த குறையொளி திருமணங்கொல்லை தன்னில் வழிமறித்த குற்றமற்ற செங்கையோன், மறையுரைத்த மந்திரத்தை மாலுரைக்க வவன் முனே, மடி யொதுக்கி மனமடக்கி வாய்புதைத்து ஒன்னலார், கறை குளித்த வேலணைத்து நின்றவிந்த நிலையென் கண்ணைவிட்டகன்றிடாது கலியாணையானையெ ன்ளும், அனைத்தவேலும், தொழுதகையும், அழுந்திய திருநாமமும், ஒமென்றவாயும், உயர்ந்த மூக்கும், குளிர்ந்த முகமும், பரந்தவிழியும், இருண்ட குழலும், சுருண்ட வளையமும், வடித்தகாதும், மலர்ந்த காதுகாப்பும், தாழ்ந்த செவியும், செரிந்த கழுத்தும், அகன்ற மார்பும், திரண்ட தோளும், நெளித்த முதுகும், குவிந்தவிடையும், அல்லிக் கயரும், அழுந்திய சீராவும், தூக்கிய கருங்கோவையும், தொங்கலும் தனிமாலையும், சாத்திய திருத்தண்டையும், சதிரான வீரக் கழலும், குந்தியிட்ட கணைக்காலும், குளிரவைத்த திருவடிமலரும் மருவலர்தமுடல்துணியவாள்வீசும் பரகாலன் மங்கை மன்னரான

வடிவே என்றும், வேலணைத்த மார்பும் விளங்கு திருவெட்டெழுத்தும், மாலுரைக்கத் தாழ்த்த வலச்செவியும், காலணைத்த தண்டையும் வீரக்கழலும் தார்க்கலியன் வாண்முகமும், கண்டுகளிக்குமென்கண் என்றும், நமது ஆசார்ய சிகாமணிக ளீடுபெடும்படி எழுந்தருளியிருக்கும் ஆழ்வாரை தற்காலமுள்ள நாமும் கண்ணாரக்கண்டு ஸேவித்து அநுபவிக்கலாம். இவ் வாழ்வாருக்கு உத்ஸவம் கார்த்திகை மாதம் 4உ உபக்ரமித்து மிகவும் சிறப்பாய் நடந்து இன்று சாத்துமுறையும் நடந்தேறியது.

வாழி பரகாலன் வாழிகலி கன்றி

வாழிகுறையலூர் வாழ்வேந்தன்—வாழியரோ

மாயோனைவாழ்வலியால்மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன்
துயோன் சுடர்மானவேல்

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ ராமா நுஜ ஸித்தாந்தம்

[பத்திராதிபர்]

(1-வது தொகுதியின் 271-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.)

கீழ், மதஸ்யாவதாரத்தைப் பற்றிச் சிறிது தெரிவித்துக் கொண்டேன். இங்கு கூர்மாவதாரத்தைப்பற்றிச் சிறிது எழுதியதுபவிக்கப் பரப்தமாகிறது.

சென்ற ஆறாவது சாக்ஷுஷ மந்வந்தரத்தில் வைராஜன் என்கிற ப்ரஜாபதிக்கு ஸம்பூதி யென்கிற பார்யையீடத்தில் பகவான், லோகரக்ஷணர்த்தமாக அஜிதன் என்கிற திருநாமத்தோடு அவ தரித்திருந்த காலத்தில் மந்த்ர த்ருமன் அல்லது மனோஜவன் என்று பெயரையுடைய இந்த்ரன் ஆப்யாதி தேவர்களோடு தேவ ராஜ்யத்தை அழகாக ஆண்டுவரும் காலத்தில் ஒருநாள் தூர்வாஸ மஹருஷி, பிராட்டியின் ப்ரஸாதத்தால் பெற்றதொரு திவ்யமான புஷ்ப மாலையை எடுத்துக் கொண்டு தேவலோகம் செல்ல அப்போது இந்த்ரன், ஐராவதத்தின் மேலாரோஹணித்து வீதி வலம் வாரா நிற்க, அதைக்கண்டு தூர்வாஸ மஹருஷி, பரமஸந்தோஷத்துடன் அந்த மாலையை இந்த்ரனுக்கு அதுகூர்வறித்தார். இந்த்ரன், ஐஸ்வர்யச்செருக்காலே அம்மாலையின் பெருமையையும் மஹருஷியின் மஹிமையையும் பாராதே மாவீட்டியாலே அம்மா

லையைவாங்கி ஐராவதத்தின் கழுத்தில்போட்டான். ஐராவதம், மஹருஷி பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே அம்மாலையை, துதிக் கையால் பற்றிக் கீழே எறிந்து காலால் மிதித்துத் தொகைத்து விட்டது. அதைப்பார்த்த மஹருஷி, மிகவும் கோபமடைந்து, இவ்வாறு அலட்சியம் செய்வதற்குக் காரணம் உன்னுடைய ஐஸ்வர்யச் செருக்கல்லவா? அதை ஒழித்து விடுகிறேன் என்று சொல்லி, உன்னுடைய ஆளுகைக்குள் ப்பட்ட மூன்று லோகங்களும் ஐஸ்வர்யத்தையிழந்து நீ வருந்தக் கடவாய் என்று ஸபித்து விட்டார்.

உடனே, இந்த்ரன் முதலான தேவர்கள், அஸுரர்களால் யுத்தத்தில் ஜயிக்கப்பட்டு, ஸமஸ்தமான ஐஸ்வர்யங்களை யுழிழந்து, இழந்த ஐஸ்வர்யத்தை யடைவதற்கு யோக்யமான யாகாதி கார்யங்களைச் செய்யவும் அஸக்தர்களாய் மிகவும் பரிதபித்து, அது விஷயமாக, தேவர்களெல்லாரும் கூடி, அனேகவிதமாக ஆலோசித்தாலும் அவர்களால் ஒருவிதமான உபாயமும் நிர்சயிக்க முடியவில்லை. அச்சமயத்தில் இந்த்ரன், ஸமஸ்தமான தேவர்களோடும் சத்யலோகம் சென்று, சதுர்முக ப்ரஹ்மாவை அடிபணிந்து, தங்கள் நிலைமையைத் தெரிவித்துக் கொண்டான்.

இந்த்ராதி தேவர்களின் தைந்யமான அந்நிலைமையையும் அஸுரர்களின் அபிவ்ருத்தியையும் அறிந்த பிரமன், என்னையும் உங்களையும் மற்றும் ஸமஸ்தமான சராசரங்களையும் படைத்துக் காத்துக் கெடுக்கும் பரம புருஷனே இப்போது நமக்குச்சரணம். ஆதலால் அவனையே நாம் சரணமாகப் பற்றுவோம் என்று சொல்லி இந்த்ராதி தேவர்களனைவரையும்ழைத்துக் கொண்டு பரம காருணிகனான பரமபுருஷன் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்தானத்தை யடைந்து, கட்கண்ணால் காணவரிதானவவனுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை நெஞ்சென்னு முட்கண்ணால் த்யாரித்து, திவ்யமான வாக்குக்களால் ஸ்தோத்ரம் பண்ணினார்கள்.

கருணையங் கடலான ஸர்வேஸ்வரன் அவர்கள் ஸ்தோத்ரத்திற் கிளங்கி, நீருண்ட காளமேகம் போன்ற திருமேனியில் மின்னற் கொடிபோல் மிளிரா நின்ற பெரிய பிராட்டியாரோடும், கிரீடாதி நூபுரார்தமான திவ்யபரணங்களோடும், ஸங்கசக்ராதி திவ்யாயுதங்களோடும், ஸ்வர்ணமயமான பெரிய திருவடியின்மீது எழுந்

தருளி ஸேவை ஸாதிக்க, ருத்ராதி தேவர்களோடு கூட சதுர்முகப் பரஹ்மா, பலவாறு துதித்துத் தங்கள் நிலைமையைத் தெரிவித்து, எங்களுக்கு உண்ணியல்லது வேறு ஸரணம் கிடையாது. ஆதலின் எங்களுக்கேற்பட்ட இவ்வாபத்தைப்போக்கி ரக்ஷித்தருள வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டான்.....அப்போது பகவான் ஒருவனாகவே தேவர்கள் கார்யத்தை நிர்வஹிக்க ஸமர்த்தனாயிருந்தாலும், ஸமுத்ரமதனதிகளால் விஹரிக்க இச்சையுடையனாய், அஞ்சலிஹஸ்தர்களாய் பரிதாபகரமான நிலைமையிலிருக்கும் பரஹ்மாதிதேவர்களைக்குறித்து, ஓ தேவர்களே! நீங்கள் இப்போது கார்யார்த்தம் அஸுரர்களோடு சமாதானம் செய்துகொண்டு, கார்யம் முடிந்தபின் உங்களின் வைரத்தைக் காட்டவேண்டும். எந்த அம்ருதத்தைச் சாப்பிட்டால் மரணம் சம்பவியாதோ, அந்த அம்ருதத்தைப் பெறுவதற்குப் பாற்கடலைக் கடையவேண்டும். அப்பாற்கடலில் அநேக ஒஷதிகளைப்போட்டு, மந்தர பர்வதத்தை மத்தாகநாட்டி, வாஸுகியைக் கடை கயிறாகச் செய்து, அஸுரர்களும் நீங்களும் ஒன்றாகக்கலந்து கடையவேண்டும். அக்காலத்தில் அஸுரர்கள் சொல்வதை ஆதரவுடன் கேட்டு, அவர்களிஷ்டப்படி நடக்கவேண்டும். இவ்வாறு செய்யும் காலத்தில் உங்களுக்கு நான் ஸஹாயபூதனாய் நின்று, அஸுரர்களை வஞ்சித்து, அம்ருதத்தை உங்களுக்கு அளித்து, அந்தர்த்தநாமாய் விடுவேன். அது பார்த்து மனம் தாளாமல் அஸுரர்கள் உங்களை நலிய ஆரம்பிப்பார்கள். அப்போது அம்ருதபானம் பண்ணிய நீங்கள் பலிஷ்டர்களாய் அஸுரர்களை ஜயித்து மறுபடியும் உங்களுடைய ஐஸ்வர்யத்தைப்பெற்று வாழ்வீர்கள். என்று வரமளித்து அந்தர்த்தநாமாய்விட்டான்.

அப்பால் இந்த்ரன், அஸுர அரசனை அதுவர்த்தித்து, இரு கக்ஷியாரும் ஒன்றாகக்கலந்து, பாற்கடலைக் கடைவதற்கு உத்யோகித்தார்கள். உடனே மஹாபலிஷ்டர்களான அஸுரர்களும் தேவர்களும், மந்தரபர்வதத்தை வேரோடு பிடுங்கித் தூக்கிக்கொண்டு வர, நடுவில் தூக்குவதற்கு அசக்தர்களாய்விட, பகவான் கருடனைக் கொண்டு, கொண்டுவரும்படி செய்து சமுத்திரத்திலிட்டு வாஸுகியைக் கயிறாகக்கொண்டு வாஸுகியின் தலையைப்பற்றித் தேவர்கள் இழுக்க ஆரம்பிக்க, அஸுரர்கள், வீரர்களான நாங்கள் வால்பக்கம் பற்றமாட்டோம், முகத்தின் பக்கத்தையேபற்றி யிழுப்போமென்ன, அவ்வாறே தேவர்கள் வால்பக்கமும், அஸுரர்கள் தலைப்பக்கமுகப்பற்றி இழுக்க, அப்போது மந்தரபர்வதம் ஆதாரமில்லாமல் உள்ளே அமிழ்ந்துபோக, அதுகண்டு தேவர்களும் அஸுரர்களும், தாங்கள்செய்த இவ்வளவுகார்யமும் வயர்த்தமாய்ப்போனதுபற்றி மிகவும் வருத்தமடைந்து, பகவானைப் பலவாறு பார்த்தித்தார்கள்.

அக்காலத்தில் ஆஸ்ரித ரக்ஷகனுன ஸர்வேஸ்வரன், அப்பர்வதத்தை அநாயாஸமாகத் தாங்குவதற்கு யோக்யமான அதிவிசாலமாய் அத்யத்புதமாயிருப்பதொரு கமடருபத்தைப் பரிக்ரஹித்து பர்வதத்தை உத்தரித்தான். மேலே கிளம்பிய பர்வதத்தைப் பார்த்துப் பரமானந்த பரிதர்களாய் மறுபடியும் கடைய ஆரம்பித்தார்கள். இவ்வாறு கடையும் காலத்தில் அஸுரர்களையும் தேவதையையும் ஆவேசித்து அவர்கள் பலத்தை வருத்திப்பண்ணியும், பர்வதம் இழுக்கும்காலத்தில் சாய ஆரம்பிக்க அப்போது ஸஹஸ்ரபாஹுவான பகவான், ஒரு கையால் பர்வதத்தின் சிகரத்தைப்பற்றிக்கொண்டு நிற்க, தேவர்களும் அஸுரர்களும் கடைய, கடையியில் ஸர்வாபரண பூஷிதையான பிராட்டியா விரப்பவிக்க, அவளுக்குத் தன் வக்ஷஸ்தலத்தை வாஸஸ்தலமாக்கி அப்பாலுண்டான அம்ருதத்தை அஸுரர்களை வஞ்சித்து தேவர்களுக்குக் கொடுத்து ரக்ஷித்தான். இவ்வாறு ஆஸ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக ஆமையான பகவானை ஆழ்வார் திருமங்கையாழ்வார்.

சேரு மிகுவாளையிற்றவர வொன்று சுற்றித் திசை மண்ணும் விண்ணுமுடனே, வெருவரவேள்ளி வெள்ளம்முழுதும் குழம்பலி மைபோர்கள் நின்று கடைய, பருவரையொன்று நின்று முதுகில் பார்த்து சுழலக் கிடந்து துயிலும், அருவரையன்னதன்மையடலா மையான திருமால் நமக்கோரானே" என்று அதுபவித்தார்.

ஸ்ரீ கூர்மாய பரப்ரஹ்மணேநம:

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகன்.

(காஞ்சி. பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர்.)

[27-9-86 புரட்டாசித் திருவோணத்தன்று காலை சென்னைத் தொண்டைமண்டல வுயர்தரக் கலாசாலைமண்டபத்தில் நிகழ்த்திய உபந்யாஸத்தின் சுருக்கம்.]

இப்புரட்டாசித் திருவோணம் ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகன் திருவவதாரத்தினால் புனிதமாயது. இன்று இம்மஹாசாரிய னுடைய வைபவத்தைச் சிறிது பேசி நாமும் புனிதராவோம். இவ்வாசிரியருடைய எண்ணில் பல்குணங்களில் எந்தத் திருக்குணத்தைப்பற்றிப் பேசலாமென்று ஆராயப்புகுங்கால் ஒவ்வொரு திருக்குணமும் சுஹிஹிதிகயா வந்து தோன் றுதலால் நெஞ்சு தடுமாறுகின்றது. ஞான பக்தி விரக்திகள் என்ற மூன்று குணங்களே ஆசாரியர்கட்கு அணிகலமான வை. அவற்றுள் ஞானம் என்பதைப்பற்றிப் பேசப்புகுந்தால் ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்திரரென்றும் கவிதார்க்கிக கேஸரியென்றும் வேதாந்தாசாரிய ரென்றும் விருதுகள்பெற்றுள்ள இம்மஹானது ஞானத்தைப்பற்றிப் பேசுதற்கு நாமோ அதிகாரி? “அவரவர் தாந்தாமறிந்தவா ரேத்தி” என்ற பொய்கையார் பாசுரத்தின்படி நமது சிற்றறிவிற்கு எட்டியவளவு பேசலாமெனினும், இவ்வாசிரிய ரது கவித்திறம், சாஸ்த்ர பாண்டித்யம், தமிழ், பிராகிருதம் முத லிய பல பாஷைகளில் அளவுகடந்த வல்லமை, எளியநடை யில் ஸ்தோத்திரங்கள் இயற்றும்பெற்றி, கம்பிரநடையில் ஸாஸ்த் ரியக்ரந்தங்களாளுளிச்செய்யு மழகு என்று இங்ஙனே மகுடம் புனைந்து பேசக்கூடிய விஷயங்கள் பல பலவுள்ளதனால் எந்த வகுப்பின்கீழ்ப் பேசப்புகுவதென்கிற சிந்தனையே சிறந்துள்ளது ஆயினும் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் சிறிதுசிறிது பேசி நமதுவாக்கை வீறுபெறுத்திக்கொள்ளலாமென உத்ஸாஹ முயர்கின்றது.

திருவவதாரம்.

இவ்வாசிரியர் திருவவதரித்தவிடம் “காசிமுதலாகிய நன் னகரியெல்லாம் கார்மேனியருள்ளர் கச்சிக்கு ஒவ்வா” என்றும்

“முத்திரமும் நகரேழில் முக்கியமாங் கச்சி” என்றும் இவர் தம்மாலே புகழப்பட்ட காஞ்சிசேஷத்தரத்தில் ‘திருத்தண்கா’ என வழங்கப்பெறும் விளக்கொளி யெம்பெருமான் ஸந்நிதியின் பரி ஸரமாகிய ‘தூப்புல்’ என்னும் திவ்யஸ்தலம், தூப்புல் என்பது பரிசுத்தமான புல் என்றபடி. தர்ப்பத்தைச் சொன்னவாறு, வைதிகர்கள் தர்ப்பத்தை விச்வாமித்திரமென்று வழங்குவர்க ளாதலால், விச்வாமித்ர கோத்தரத்தவர்களான மஹரீயர்கள் வாழ்ந்துவந்த இடம்என்பதுபற்றி அத்தலம் தூப்புல் என வழங் கப்பட்டுவந்த தெனப் பெரியோர் பகர்வர்.

இவர்க்குத் திருத்தகப்பனார் அநந்த ஸோமயாஜிகள். திருத் தாயார் தோதாத்ரியம்மை. ஆசிரியர் (மாதுலரான) கிடாம்பி அப்புள்ளார். இராமானுசப்பிள்ளான் என்பவரும் அவரே.

திருவேங்கடமுடையானுடைய திருமணியே இவ்வாசிரிய ராய்த் தோன்றினதாகப் பல ப்ரமாணங்களினால் விளங்கு கின்றது. ஸ்வாமிதாமே ஸங்கல்பஸூர்யோதய நாடகப்ரஸ் தாவநையில் தம்மைப்பற்றி அருளிச்செய்யுமிடத்து “வித்ரா லிபீ விஸுயவெவரி வரூபிபிநாஃ வஜ்ஜாலநெந வரி வராவியள வ்யயுகா | உஜேரக்ஷுதெ வுயஜநெநா வவதிஹிதிர வணா ஹரஜ்ஜிஜிஷி யஜாத்ஜெநி ||” என்றருளியச்சலோகமும், இவரது திருக்குமாரர் பணித்த தேசிக மங்களத்தில் “வெங்குடேசாவதாராயம் தஜ்ஜனாஃ சொயவா ஹவெச | யஜேராவசொயவெதேவம் விதக்யாயாஜஸு சிமலபு ||” என்றுள்ள ச்லோகமும் முக்கியமாக இங்கு அதுஸந் திக்கவுரியன.

மேற்குறித்த ச்லோகங்களில் “உஜேரக்ஷுதெ” என் றும் “விதக்யாய” என்றும் இருப்பதினால் வஸ்துஸ்திதியை அறுதியிடுவதற்கு இவை ப்ரமாணமாகுமோ என்று சங்கிக்க வேண்டா. மஹான்களின் வசநவ்யக்தி இங்ஙனையாயிற்று அமை யும்படி. நம்மாழ்வார் எம்பெருமானார் முதலானாரப்பறிநின ச்லோகங்களிலும் இங்ஙனமே வசநவ்யக்திகளைக் காணுகின்றோம், “உஜேரக்ஷுதெ” என்று ஸ்வாமி பணித்த ச்லோகத்தன்னி லேயே “உவவதி ஹிதிர” என்றுள்ள ஸ்ரீஸூக்தி ருறிக்

14 ஸ்ரீ ராமாநுஜ ஸித்தாந்த வைஜயந்தி

கொள்ளத்தக்கது. பின்புள்ள மஹான்கள் “வெங்குடேசுவர
ஸங்குடாபிஸாரிசு கௌமாயுள | வணாவதீணா யநு
கடா கம் ஷேசிகவரம் ஹஜை || என்று ஸ்பஷ்டமாகவே
அநுஸந்தித்துப் போந்தார்கள்.

இவ்வாசிரியர் திருவேங்கட முடையானுடைய மஹோத்ஸவத்
தின் அவப்ருத தினமாகிய புரட்டாசித் திருவோணத்தன்று திருவ
வதரித்தமைபற்றி ஸ்ரீ வேங்கடநாத ஸர்மா என்று திருநாமம்
சாத்தப்பெற்றார். வேதாந்தாசார்யர் என்கிற திருநாமம் பிறகு
பட்டப்பெயராகக் கிடைத்ததிவர்க்கு. [கலி ௪௩70, ஸாலிவா
ஹஸக ௧௧௧ 1191, கி. பி. 1268 = விபவஸம்வத்ஸரத்தில் இவரது
திருவவதார மென்று பெரியார் நிரூபிக்கின்றனர்.] நூறு ஸம்வத்
ஸரம் இவ்விபுதியில் எழுந்தருளியிருந்து திருநாட்டுக் கெழுந்தருளி
னராதலால் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய 568 ஆண்டுகட்குமுன் இவ்
வாசிரியரது ஜீவித காலம் என விளங்கா நின்றது.

இளமையில் ஒளிவிளக்கம்.

இவ்வாசிரியர் தமது மாதவராகிய அப்புள்ளாருடைய அதி
மாத்ர பீரீதிக்குப் பாத்தரபூதராயிருந்துவந்தார். நடா தூரம்மாள்
ஸந்நிதியில் ஸ்ரீ பாஷ்ய காலக்ஷேபம் செய்துகொண்டிருந்த அவ்
வாசிரியர், நாலேந்து பிராயமுள்ள இவ்வாசிரியக் குழந்தையையும்
உடனழைத்துக்கொண்டு காலக்ஷேப கோஷ்டிக்குச் செல்ல, அம்
மாள் இக்குழந்தையின் தேஜோ விசேஷத்தையும் வுதிவாபு
ஹாவத்தையும் நோக்கி வியந்து “ஆம் முதல்வனிவன்” என்று
விசேஷ கடாக்ஷம் செய்தருளினார். இவ்விஷயம் இவ்வாசிரியர்
தம்மாலேயே அதிகரணஸாராவனியின் தொடக்கத்தில் ‘ஸ்ரீஜோ
ஷ்யாடிஸாலிசுநுபயி வரதாபாயு ராஜாநுஜாஹுரம் ஸஜி
ஜிஷேந ஸவ்யுஸஹாசிரிசுயியா வெங்குடேசுநு”
என்று பணிக்கப்பட்டது.

வேத மோதுதல்.

உரிய காலங்கல்லிவெளவொவநயநாடி ஸகலஸங்குடாபி
களும் அடைவே செய்யப்பெற்ற இவர் வேதங்களை ஓதத் தொடங்
கினர். வேதமோதின் திறமையைப்பற்றிப் பூருவர்கள் கூறியுள்ள
வொரு ச்லோகம் மிக அற்புதமானது. அதாவது— “கஷ்யாய

வெஷாநவிவாந குவாயபூடிமஹீஷேஸௌ | வுநரூஜா
ரணாகாங்கீ வஷாநாந் வெஷுநெவாஸு ||” என்பதாம்.
வேதத்தில் வேஷ்டநபதங்கள் என்று பலவுண்டு. வுஜாவதி
ரிதிவுஜா—வதிஃ | ஹாமயெயெநெதிஹாம—யெயெந | கஷி
ஷேரிஸாரிசுநுஷேரிஸாரிசு—என்பவைபோன்ற பதங்கள்
வேஷ்டநபதங்களாகும். அவை இரட்டித் திரட்டித்தே ஓதவேண்
டியவையாதலால், அத்தகைய வேஷ்டநபதங்களில் மாத்திரம்
ஸ்வாமிக்குப் புருசச்சாரணம் ப்ராப்தமாயிற்றே யல்லது மற்றைப்
படியுள்ள பதங்களை யெல்லாம் ஸக்யுஷாஸாரணரோசுத்தினு
லேயே க்ரஹித்தருளினு ரென்று இவருடைய அநிதரஸாதாரண
மான க்ரஹணதாரண படுதவம் கூறியவாறு. இவ்வண்ணமாகவே
வேதாங்கமாகவுள்ள ஸகலஸாஸ்த்ரங்களையும் மாதவ ஸகாஸத்தி
லேயே இருபது திருநகூத்தரத்திற்குள் அதிகரித்து உபயவேதாந்த
ரஹஸ்யார்த்த ஸம்ப்ரதாயங்களையும் சிஷித்து, வைநதேயமந்த்ர
உபதேசமும் பெற்று நிகரற்ற நிபுணராக விளங்கிவருகையில்,
ப்ராப்தகாலத்திலே க்ருஹஸ்தாச்சரமத்தையும் ஸவீகரித்து ஆஹி
தாக்கியாய் ஸ்ரீ காஞ்சியிலேயேஸாமான்ய விசேஷ சாஸ்த்ரப்ரவச
ங்கள் செய்தருளா நின்றார்.

திருவயந்திரபுரம் சேர்தல்.

இங்ஙனே நிகழ்ந்துவருகையில் ஒருநாள் தென்திசைத் திருப்
பதிகளை மங்களாசாஸனஞ் செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு பேரரு
ளானது நியமனம்பெற்றுப் புறப்பட்டெழுந்தருளுகையில், பரம
பாவநமான கருடநதியின்கரையில் தெய்வநாயகனுடைய ஸந்நி
தாந ஸாரஸ்யத்தையும் ஓஷதாத்ரியின் வாய்ப்பையும் நோக்கி
அவ்விடத்திலே சிலகாலம் வலிக்கத் திருவுள்ளமாய், அத்திருமலை
யின்கண் வீற்றிருந்து முன்பு ஸூராயபு ஸஹியியில் பெற்றிருந்த
வைநதேய மந்திரத்தை நியதராய் ஆவ்ருத்திபண்ணிக்கொண்டிருக்க
ஒருநாள் ஸுப்ரஸந்நராய் ஸாக்ஷாத்காரம் தந்தருளின பெரிய
திருவடி ஸ்ரீஹயக்ரீவ மந்த்ரத்தை யுபதேசித்துச் செல்ல, பிறகு
ஆங்கு அழகியசிகரர் திருமுன்பே ஹயக்ரீவ மஹாமந்த்ரத்தை
நெடுநாள் ஜபித்துக்கொண்டெழுந்தருளியிருக்க, வெள்ளைப் பரி
முகரும் ஸுப்ரஸந்நராய்க் காட்சிதந்து தம்முடைய வாழ்வுத்
தையூட்டி அநுக்ரஹித்து மறைந்தருள, ஆசிரியர் பரமாரந்த

பாராவாரிமக்நராய் க்ருதார்த்தராய் எழுந்து ஹயக்ரீவஸ்தோத்ரம், கருடபஞ்சாஸத் என்ற இரண்டு ஸ்தோத்ரங்களை விண்ணப் பஞ்செய்து, தெய்வநாயகனையும் திருவடி தொழுது, தேவநாயக பஞ்சாஸத், அச்யுதஸாதகம் (ப்ராக்ருத பாஷாமயஸ்தோத்ரம்) கோபாலவிம்ஸதி, (ரகுவீரகத்யமென வழங்கப்படுகிற) மஹாவீர வைபவம் என்ற ஸ்தோத்ரங்களையும், மும்மணிக்கோவை, நவ ரத்தினமாலை, பந்துப்பா கழற்பா ஊசற்பா ஏசற்பா அம்மா ணைப்பா என்கிற தமிழ்ப்பிரபந்தங்களையும் பணித்தருளினார்.

திருக்கோவலூர் எழுந்தருளல்.

பிறகு தெய்வநாயகப் பெருமானிடம் நியமநம் பெற்றுக் கொண்டு, “பாவருந்தமிழால் பேர்பெறு பனுவற்பாவலர் பாதி நாளிரவில், மூவருநெருக்கி மொழிவிளக்கேற்றி முகுந்தனைத் தொழுத நன்னாடு” என்கிறபடியே பொய்கை பூதம் பேயாழ்வார் கள் கூடிக்குலாவி அதுபவித்து மகிழ்ந்த திருப்பதியாகிய திருக் கோவலூரில் ஆயனாரைத் திருவடிதொழி விரும்பி அங்கெழுந்தரு ளிச் சிலகாலம் வாழ்ந்து அப்பெருமான் விஷயமாக “தேஹஸி ஸஸ்துதி” என்கிற ஸ்தோத்ரமுமுருளிச் செய்தார். அதில் 6, 7, ச்லோகங்களில் முதலாழ்வார்கட்கும் எம்பெருமானுக்கும் நேர்ந்த பரிமாற்றம் வெகு அழகாகப் பேசப்பட்டுள்ளது.

“ஓவெந செநவிடிசீதாருவா மிஸீயெ ஹெஹொவ வனவரிஸாஹுமாணாவிடெந | ஐஹாவகாஸமிவிஹம் ஐஹாஸாஹுவணம் ஹாபுராயயொமநயநாஸுமயம் கவீஹா ||” [யோகிகளில் தலைவராகிய முதலாழ்வார்களென்னும் செந்தமிழ்க் கவித் தலைவர்கள் ஒரு நாள் நள்ளிரவில் விலகணமான வெரு விளக்கேற்றி ஹருதயத்தினுள்ளே ஆயனாரைக் கண்டு கொண்டனர் என்பது கருத்து.]

“காலார வடுவடி கவிஹி விடிடி ஐநா வணாத டெஹு ஸுஹமஸு ரஸொவஹுஹெ | கவீஹாஹிவிடிபுமி கவீநநுஹொஹெ நடுநம் ஸரிஸாஸுயதி நடுதந ஸகூரா கவீ ||” [பெண்ணையாற்றங்கரையில் கரும்புபோல் வளர்ந்திரா கின்ற ஆயனார் பொய்கையாழ்வார் முதலான மூவரோடும் நெருக் குண்டு பிழியப்பட்டதனால் உண்டான ரஸமானது “விஷாஃ வஹெ

வாஹெ ஐஹி உஹி” என்ற சுருதியின்படி அவரது திருவடித் தாமரைகளி லுண்டான தேன் பெருக்கில் சர்க்கரையாகக் கலந்தது போலும் என்றவாறு.] இந்த இரண்டு ச்லோக ரத்நங்க ளும் பக்தர்களுக்கு விசேஷித்து அதுஸந்தேயங்கள்.

கச்சிக்கு எழுந்தருளல்.

இங்ஙனம் திருக்கோவலூரில் சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து அங்குள்ளாருக்கு வேதாந்தக்கரந்த ப்ரவசநமும் செய்தருளி, பிறகு யாத்திரையடைவே ஸ்வாவதாரஸ்தலமான பெருமாள் கோவி லுக்கு மீண்டெழுந்தருளி அங்கு விஸேஷத: க்ரந்த ப்ரவசநம் செய் தருளுங் காலத்தில், பெருந்தேவித் தாயார் விஷயமாக ஸ்ரீஸ் துதியையும், பேரருளாளன் விஷயமாக வரதராஜ பஞ்சாஸத் என் னும் ஸ்தோத்ரத்தையும், அடைக்கலப்பத்து, அர்த்த பஞ்சகம், ஸ்ரீவைஷ்ணவ தினசரி, பன்னிருநாமம், திருச்சின்னமாலை, ஹஸ்தி கிரிமாஹாத்மியம் முதலான தமிழ்ப் பிரபந்தங்களையும், ஸ்ரீய தோக்தகாரி யெம்பெருமான் விஷயமான வேகாஸேது ஸ்தோத் ரத்தையும், அட்டபுயகரத்தெம்பெருமான் விஷயமான அஷ்ட புஜாஷ்டகத்தையும், விளக்கொளியெம்பெருமான் விஷயமான ஸரணாகதி தீபிகை யென்கிற தீபப்ரகாஸஸ்தோத்ரத்தையும், வேளுக்கை யெம்பெருமான் விஷயமான காமாவிகாஷ்டகத்தையு ம், திருப்புக்குழிப் போரேற்றுப் பெருமாள் விஷயமான பர மார்த்தஸ்துதியையும் அருளிச் செய்தார்.

கச்சியில் விமதவிஜயம்.

ஸ்வாமி, பெருமாள் கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்குங் காலத் தில்பேரருளாளனுக்கு வையங்கண்டவைகாசித்திருநாள் தொடக் கமாயிற்று. நாடோறும் மேற்கே யெழுந்தருளிக் கச்சபேச்வ ராலய வாசலில் இயல் தொடங்கி ஸேவிப்பது வழக்கமாதலால் அப்படியே தொடக்கமாகுங்காலத்தில் அங்குள்ள சைவர்கள் திரண்டுவந்து “ஆழ்வார்களின் தமிழ்ப் பிரபந்தங்களைப் பெரு மாள் திருமுன்பே அதுஸந்திப்பதற்கு சாஸ்த்ரப்ரமாணங்கள் இருக்குமானால் அவற்றை யெடுத்துரைத்தாலல்லது இங்கு இயல் தொடங்கலாகாது” என்று தடைசெய்ய, அப்போது அங்குள் ளாரில் தலைவராயிருந்த தேசிகன், திவ்ய ப்ரபந்தங்களின்பெருமை களையும், எம்பெருமான் திருமுன்பே இவற்றை ஸேவிக்கவேண்டி

யது மிக அவசியம் என்பதையும் பஹுளதரப்ரமாணோபபத்திக ஞடன் எடுத்துரைக்க, ஸைவர்கள் வாய்மாண்டு மீண்டுபோயினர். [இந்த வரலாறு ஸ்வாமியின் வைபவநூல்களிற் காணப்படவில்லை, சில பெரியார் சொல்லக் கேட்டது. இது கூரத்தாழ்வானுடைய சரிதையிற் சேர்ந்தது என்பாருமுளர். உண்மையை ஸம்பிரதாயம் வல்ல பெரியார்வாய்க் கேட்டுத் தெளிக.]

வைராக்கிய பஞ்சக மருளிச் செய்தல்.

—*திருமலைமால் திருமணியாய்ச் சிறக்க வந்தருளின இந்த வேதாந்த தேசிகன் ஸர்வதோமுகமான ஞானம் படைத்தது போலவே விரக்தியையும் லோகவிலகூணமாகப் பெற்றவராதலால் கூரத்தாழ்வானைப் போலவே தாமும் உஜ்ஜுவலி யையே கொண்டு பெருமாள் திருவாராதநத்தைக் குறையற நடத்திக்கொண்டு செந்தமிழும் வடமொழியும் திகழ்ந்த நாவர்க்கு உபய வேதாந்த க்ரந்தப்ரவசநம் செய்தருளா நின்றுகொண்டு *கார்மேனி யருளாளர் கச்சிப்பதியிலே பேரருளாளனை மங்களாசாஸனஞ் செய்து கொண்டு முந்தருளி யிருந்தார். இவருக்குப் பரம மித்திரரான ஸ்ரீ வித்யாரண்ய ஸ்வாமிகள் விஜயநகர மஹாராஜனிடத்தில் மிகுந்த வாழ்வும் பெற்றுப் பலபல வித்வான்களை ஆதரிப்பதற்குரிய ஸௌகர்யங்களை யுடையரா யிருந்தபோது இந்த ஸ்ரீதேசிக சிகாமணியை ஸ்மரித்து இவருடைய ஏழைமையைப் போக்கிச் செல்வச் சிறப்பை யுண்டாக்கக் கருதி அந்த விஜய நகரராய்ஸ னிடத்திற்கு எழுந்தருளுமாறு ப்ரார்த்தனா பத்ரிகையை அனுப்ப, அதனைக் கடாசுஷித்தருளின ஸ்வாமி தேசிகன் தம்முடைய கிஷோ விசேஷங்களை அந்த வித்யாரண்ய ஸ்வாமி அறிந்துவைத்தும் வீணாக இப்படி ஆஹ்வானம் பண்ணுகிறாரே! எனத் திருவுள்ளம் நொந்து, அவருடைய பத்திரிகைக்கு உத்தரமாக

நாவலி வித்ராஜிபுதம் கிண்டிஸியா கிண்டிபாஜிபுதபு |

சுவலி ரெ ஹவலிஸெலாமெர வலுலெவெதாரிஹம்பநபு ||

என்கிற ச்லோகத்தை யெழுதியனுப்ப, அவரும் அதைக் கண்டு, ஸ்வாமிதேசிகனிடத்தில் அவர்தாம் வைத்திருந்த வீரகுகியத்தினால் எப்படியாவது இவர்க்கு சுவாரிசிபுதபுலாமம் பண்ணி வைக்க வேணுமென்கிற ஆசையினால் மீண்டும் மிக நிர்ப்பந்தித்துப்

பத்ரிகை விடுக்க, அப்போது ஸ்வாமி அநுக்ரஹித்தருளி யனுப்பிய ச்லோக ரத்நங்கள் வைராக்ய பஞ்சகமென்று ப்ரஸித்தி பெற்றிருக்கும்.

கூடூத்ரமந்த்ரவாதி நிரஸநம்.

ஒரு மாயாவாதி ஸந்யாஸி கச்சியில் வந்து ஸ்வாமியோடு தர்க்கித்துத் தோல்வி பெற்றதனால் வருந்தி இவர்க்கு ஏதேனும் இன்னல் விளைக்கவேணுமென்றெண்ணித் தனக்குள்ள கூடூத்ரமந்த்ரவாத சக்தியினால் ஸ்வாமி திருமானிகைக்கு அருகிலுள்ள தொரு குளத்தில் தான் தண்ணீரருந்தி அது ஸ்வாமியின் திருவுதரத்திலே புகுந்து மஹோதரமாகும்படி செய்ய, இந்த மாயச் செய்கையை அறிந்த ஸ்வாமி தம் திருமானிகைவாசல் தூணை நகத்தினால் கீறியருள, அதில் நின்றுத் தண்ணீர் பெருக, ஸ்வாமியின் திருவுதரம் பழையபடியாயிற்று. இது கண்ட அந்த மாயாவாதி ஸ்வாமியின் சக்திவிசேஷத்திற்கு மிக வியந்து திருவடியில் தொழுது சென்றான்.

பிரமசாரிக்குச் செல்வமளித்தல்.

ஒருநாள் ஒரு ப்ரஹ்மசாரி, ஸ்வாமி ஸந்நிதியில் வந்து தெண்டனிட்டு 'அடியேன் மிகவும் அகிஞ்சனன்; விவாஹம் செய்து கொள்ள விரும்பமுடையேன்; ஸ்வாமி த்ரவ்யஸஹாயம் செய்தருளவேணும்' என்று பிரார்த்தித்தான். அது கேட்டு ஸ்வாமி புன்முறுவல்செய்து 'பிள்ளாய்! நானே உஞ்சவருத்தி பண்ணிப் பெருமாள் திருவாராதனம் நடத்துகிறவன் என்பது உனக்கு நேரில் தெரியும்; இப்படியிருக்க விசேஷதனிகர்களை விட்டு என்னிடம் வந்து பொருள் யாசிப்பதற்குக் காரணமென்ன?' என்று வினவ, ஸ்வாமி திருவுள்ளம் பற்றினால் அலப்பமான தொன்றில்லை யென்றும் வேண்டிய பொருள் கிடைக்கு மென்றும் பல பெரியார் சொல்லக் கேட்டதனாலே ஸ்வாமியை ப்ரார்த்திக்கலானேன் என்று அவன் விடைகூற, ஸ்வாமியும் அதுகேட்டு 'அப்படியா? பாகவதர்கள் அங்குளம் அருளிய பசுத்தில் தவறாது பொருள்கிடைத்தே தீரும்; இனி விசாரப்படாதே; ஸ்ரீஸ்துதியை அநுஸந்தானம் செய்துகொண்டு பெருந்தேவித்தாயாரை ப்ரதக்ஷிணம் செய்துவா; அநுக்ரஹமுண்டாகும்' என்கூறி, ஏற்கனவே பெருந்தேவித்தாயார் விஷயமாகத் தாம் அருளிச்செய்திருந்த ஸ்ரீஸ்துதி என்னும் தோத்திரத்

கரணமும். முன்பின் உள்ள எல்லா வாக்யங்களும், இதற்கடுத்த வாக்யங்களில் 'ஆகையால்' என்று அர்ஜுனன் செய்த வ்யாராத் தையும் சேர்த்து ஹேதுக்களாகக்கூறி நிமமநம் செய்ததும் அழகாக ஓட்டும் 'கேட்டது' என்பதற்கு 'ப்ரார்த்தனை செய்தது' என்று பொருள் கொள்ளலாம். வரங் கேட்பது என்பதுவர ப்ரார்த்தனையைச் சொல்லும். அர்ஜுனன் "ஸிஷ்யௌஷமஃ ஸாயி ஶிாம் க்யாஃவ்ரவஹம்" என்று "இவ்வர்த்த"மென்னும் தீதோவ டேஸத்தை வ்ரவக்யுஷ்டாநம் செய்து ப்ரார்த்தித்தான்; தீதோபடேஸத்திற்காக ஸரணமதி செய்தான்; "நான் கார்பண் யோ வஹதஸ்வமாவன்" என்று ப்ரபத்யங்மமான கார்பண்யம் பூர்ணமாயிருப்பதை ஸ்பஷ்டமாகப் பேசித்தானாக ஸந்தேஹம் தெளிய அஸக்தன் (ஸம்மூடமான சேதஸ் ஸையுடையன்) என்று பேசித் தெளிவுண்டாக்க வேண்டிய தீதோப டேஸத்திற்காகத் தேர்த்தட்டில் பெருமானை ப்ரபத்திபண்ணி "ஸிஷ்யௌஷமஃ ஸாயி ஶிாம் க்யாஃவ்ரவஹம்" என்று ப்ரபந்ஸுப்தத்தையே ப்ர யோமித்து தான் ஸரணமதி ரூபமான ப்ரார்த்தனை செய்வதை ஸ்பஷ்டமாகப் பேகினான், ஸ்ரீ ஹாஷுகாரரும், "ஸரணமத னான உம்முடைய ஸிஷ்யனான எனக்கு நிஸித்தமான ஸ்ரேயோ மார்க்கத்தை உபடேஸிக்க வேண்டும் என்று அதிமாத்தாருபண னாய் பகவான் திருவடிகளை உபஸந்தனானான், "என்று ஸாதித் தார். "வாயுஷம் வ்ரவஹஃஸிஷ்ய தீதாவ தாரணம் க்யுதம்" என்று ஸ்ரீ ஆளவந்தாரும் தீதோபடேஸத்திற்காக அர்ஜுனன் ப்ரார்த்தநாரூபமான ப்ரபத்தியை அநுஷ்டித்ததை 'வ்ரவஹம்' என்று ஸாதித்தார். ஸ்ரீ ஹாஷுகாரரும் யஜுஸுஷுஷ்யா (தர்மத்தைத் தெளிய அறியவிரும்பதால்) ஸரணமதனை பார்த்த னையுத்தேசித்து என்னும் ப்ரபந்ஸுப்தத்திற்கு ஸரணமத்யனு ஷ்டானம் பண்ணினவன் என்று பொருள் ஸாதித்தார். பார்த் தன் அநுஷ்டித்தஸரணமதி ப்ரார்த்தனைக்கு ப்யோஜனம் தீதோப டேஸம்' அந்த தீதோபடேஸத்தில் ப்ரபத்தி என்னும் அர்த்த மும் சேர்ந்ததே. ஆகையால் அர்ஜுனனுடைய ப்ரார்த்தனைக்கு மஹத் வ்ரவக்யுஷ்டேஸமும் விஷயமாகும். வ்ரவத்தியை யும் உட்கொண்ட தீதாஸாஸ்தரத்தின் உபடேஸம் அர்ஜுனன்

செய்த ஸரணமதிக்குக்கோரின வஹம். கேட்டது என்பதற்கு ப்ரார்த்தித்தது என்பதும் ஸ்வரஸப் பொருளாகையாலும், அர்ஜு நன் ஸரணமதியை ஸரணமத்யனுஷ்டானத்தோடு ப்ரார்த்தித் துக் கேட்டதாலும், இங்கே மூலத்திற்கு அர்ஜுனன் செய்த ப்ரபத் யனுஷ்டானத்தையும், 'கேட்டது' என்பதற்குப் பொருளாகக் கொண்டு ப்ரகரணத்திற்கும், முன்பின் வாக்யங்களுக்கும் தீதை தீதாஸாஸ்தரம் முதலிய ம்ரங்ங்களின்படி அர்ஜுனன் ஸரண மதி செய்து கேட்டான் என்றிருப்பதற்கு அநுமானமாகவும் நிர்வஹிக்கலாம் என்று டாஸனுக்குத் தோன்றுகிறது. கேட்டது. என்கிற சப்தம் உபதேஸம் கேட்டது என்பதையும் ஸ்வரஸமாகச் சொல்லக்கூடியதே, இங்கே கேட்டது என்பது ப்ரபத்திரூபமான ப்ரார்த்தநாமதி பண்ணினதையும், ப்ரபத்யுபாய கடிதமான தீதாஸரவணம் பண்ணினதையும், இரண்டையும் பொருள் கொள் றும்படி உதாரமான ஸஷ்விந்யாஸம் செய்தது ரஸிக்கத்தக்கது. ப்ரபத்யனுஷ்டானம் செய்ததை முக்யமாகவும், ப்ரபத்தி விஷய உபடேஸம் கேட்டதை ப்ராஸங்கிக (அமுக்ய) மாகவும் கொள்ள லாம். 29-வது சூர்ணியில் ப்ரபத்திஸரவணம் பண்ணினதை மட்டும் வ்யாக்யாநத்தில் ஸாதித்துள்ளது, 'ஆகையால், என் கிற அடுத்த சூர்ணியிலுள்ள முதல் படித்திற்கு அநுஷ்டாந டிஸையிலும், ஸரவண டிஸையிலும், இவர்களிருவரும் இப்படிச் செய்கையால் என்று ஸாதித்ததை அர்ஜுனன் விஷயத்தில் இரண்டு விஷயமாகவும் திரௌபதி விஷயத்தில் அநுஷ்டாநமென் னும் ஒரே விஷயமாகவும் பொருள் கொண்டு அர்ஜுனன் விஷ யத்தில் அநுஷ்டாந டிஸேஸை முக்யமாகவும் 2. வதாக ஸா தித்த ஸரவண தஸையை ப்ராஸங்கிகமாகவும் கொண்டு நிர்வ வஹிக்கலாம்-

அர்ஜுனன் முதலில் ப்ரபத்யனுஷ்டானம் செய்தது தீ தோபடேஸத்தால் தன் ஸோக மோஹங்களை நிவர்த்திக்க. நாரா யணனும் நரணும் சேர்ந்து க்ருஷ்ணர்ஜுநர்களாக அவதரித்தார் கள். அவர்களுக்குள் மரு ஸிஷ்ய ஸம்வாடிமாக தீதை ஏற்படா விட்டால் நரநாராயணர்கள் அவதரித்ததற்கு ப்ரயோஜனமே இல்லாது போய்விடும், பெருமாள் விரயகாஷ்டையை அவலம் பித்து தீதை என்பது தம்மால் உபடேஸிக்கப்பட்ட ஸாஸ்தர

24 ஸ்ரீ ராமாநுஜ ஸித்தாந்த வைஷ்ணவத்

மென்று பேசாமல், “யஜுஸ்யம் ஸ்வாஹா” என்று இரு வருடைய ஸம்மாஷனம் என்று பேசினார், ஓர் வித்யோப தேஸத்தில் மூருபிஷ்யர்களிருவருக்கும் அவ்வயமுண்டு. அந்த வித்யையின் திருநாமத்திலும் மூருபிஷ்யர்கள் இருவர் பெயரையும் சேர்ப்பதுண்டு. புத்ரராகிய ஜுமாவுக்கு வருணர் உபதேசித்தவித்யைக்கு ‘ஹாமபுலீ வாரூணீ விஷ்ணு’ என்று பெயரிடப்பட்டது. அதிலும் ஸிஷ்யராகிய ஜுமா வின் திருநாமம் முதலில் வந்தது- அவர் “வரூணம் விதூர சிவஸஸாஹ” என்று தகப்பனரிடம் வந்து ப்ரஹ்மோபதேஸத்தைப் ப்ரார்த்தித்துத் தானே அந்த வித்யை அவதரித்தது. அவருடைய ப்ரஸ்நங்களும் அவர் வாக்யங்களும் அந்த வித்யையில் கூடவேயுள்ளது. அப்படியே யீதையிலும் அர்ஜுந ப்ரஸ்நங்களும் அர்ஜுந வாக்யங்களும் சேர்ந்துதான் 700-ஸ்லோகங்களுள்ள முழு யீதாஸாஸ்தாம் அர்ஜுநன் ஸரணமதிபண்ணிப் ப்ரபத்யர்த்தமும் அடங்கிய யீதோபதேசத்தைப் ப்ரார்த்தித்தபடியால் அந்தப் ப்ரபத்திக்கு மஹமாக உலகத்திற்கு யீதை கிடைத்தது. அர்ஜுநன் ப்ரபத்திக்கு யீதைமஹமாகப் ப்ரயவலித்தது. அவன் நானுன்படியால் நரர்களெல்லாரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி அவனுடைய ப்ரபத்தி நாலோகக்ஷேமமாய் மஹித்தது. ‘நீசர் நடுவேயிறே இவ்வர்த்தம் கேட்டது, என்கிற சிறு ஸூத்ரத்தைப் ப்ரபத்யுபாய வைமவ ப்ரகரண நடுவில் அருளிச்செய்ததனால் இந்த ஸ்வாஸ்யங்களை யெல்லாம் ஸூசிப்பதாகச் சொல்லலாம். இது விஷயத்தில் ரவிகர்கள் ஹூடியமே ப்ரமாணம்.

கம்பரும் திருமந்திரமும்

(பந்தல்குடி பாரத்வாஜ மாடபூசி. ரெ. திருமலை ஐயங்கார், காரியதரிசி, திருவல்லிக்கேணித் தமிழ்ச்சங்கம்)

“குலம் தரும் செல்வம் தந்திடும் அடியார் படுதயாராயின வெல்லாம், நிலந்தரஞ்செய்யும் நீன் விசும்பருளும் அருளொடு பெரு நில மளிக்கும், வலந்தரும் மற்றந்தந்திடும் பெற்றதாயினும் ஆயின செய்யும், நலந்தருஞ் சொல்லி நான்கண்டு கொண்டு நாராயண வென்னும் நாமம்” “நாடு நகரமும் நன்கறிய நமோ நாராயண” என்று தொடங்கிப் பெரியாழ்வார் நன்மை தீமைகளொன்றும் அறியேன் நாரணினும் “இத்தனை

யல்லால், புன்மையால் உன்னைப் புள்ளுவம்பெசிப் புதழ்வா னன்று கண்டாய் திருமாலே, உன்னுமாய் உன்னை ஒன்றும் அறியேன் ஓவாதே நமோ நாரண! என்பன், வன்மையாவது உன்கோயிலில் வாழும், வைட்டணவ னென்னும் வன்மை கண்டாயே” என முடிக்கிறார்.

துணையிலான்றனைத் துணையென வுடையவனுன பிரகலாதாழ்வான் தாதையைக் கண்டான். தொழுதான். இரணியன், தொழுத மைந்தனை மார்க்கிடை அன்பொடு தழுவி, மாடிருத்தி, முழுது நோக்கி, நீ வேதியன் கேட்கலின் முனியப் பழுது சொன்ன சொல் என்ன? அது பகருதி” என்றான்.

பரமபாகவதோத்தமனுன பிரகலாதன் “சருதியாதியிற் றொடங்குது மெல்லையிற் சொன்ன, ஒருவன் யாவர்க்கு நாயகன் றிருப்பெயருணரக், கருதக் கேட்டிடக் கட்டுரைத் திடர்க்கடல் கடக்க, உரிய மற்றிதினல்ல தொன்றில்லென வுரைத்தான்.” மறைத்துக்கறிய மகன் கூற்றைப் பொறுக்காது தந்தை “ஏவதவ் வுரை? விளம்புதி விளம்புதி” என்றான்.

அறிஞரிற்றாயான் திருமந்திரத்தின் சீர்மையை எடுத்துரைக்கின்றான். கம்பர் பாடல்களை அப்படியே தருகிறோம்.

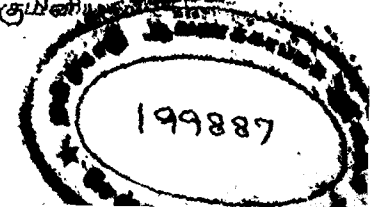
“காமம் யாவையுந் தருவது மப்பதங்கடந்தாற் சேம வீடுறச்செய்வதுஞ் செந்தழன் முகந்த ஓர்மேள்வியினுறுபத முய்ப்பது மொருவன் நாமமன்னது கேணமோ நாராயணய.”

“மண்ணி னின்று மேன் மலரயனுல குற வாழும் எண்ணில் பூதங்கணிற்பன திரிவன விவற்றின் உண்ணிறைந்துறை கரணத்தி னூங்குள வுணர்வின் எண்ணுகின்ற திவ்வெட்டெழுத்தே பிறிதில்லை.”

“முக்கட்டேவனு நான் முகத்தொருவனு முதலா மக்கட்காறு பிம்மந்திர மற்றதவர் மற்றதார் புக்குக் காட்டுவதரிதிது பொதுவுறக்காண்பார் ஒக்கநோக்கின ரல்லவாதனிலை யுணரார்.”

“தோற்ற மென்னு மத் தொல்வினைத் தொடுகடற் சுழிநின் றேற்று நன்கலனருங் கலன் யாவறகுமினி”

82
வவ2 m 211, N358R
N 26 211

மாற்றமங்கல மாதவவேதத்தின் வரம்பின்
தேற்ற மெய்ப்பொரு டெரிந்த மற்றிதனிலை சிறந்த.”

இப்பாக்களின் துண்ணிய பொருளை அறிஞர் பாற்கேட்டு
ணர்க.

கம்பர்மதம் வைணவம் என்பது எம்மனோர் துணிபு. இராமா
யணத்தில் பிரஹ்மாத சரிதத்தைப் புருத்திய தொன்றே இதனை
வற்புறுத்தும்.

“உயர்ந்த நங்காவல னல்லார்க்குரிமை துறந்துயிராய்
மயர்ந்தமை தீர்ந்து மற்றோர் வழியின்றி யடைக்கலமாய்.
பயந்தவர் நாரணன் பாதங்கள் சேர்ந்த பழுவடியார்
நயந்த குற்றேவலெல்லா நாடு நன் மனுவோதினமே.”

“எட்டு மெட்டு மெட்டுமாய் ஒரேமுகமு மேமுமாய்
எட்டு மூன்று மொன்றுமாகி நின்ற ஆதி தேவனை
எட்டினாய் பேதமோடு இறைஞ்சி நின்று, அவன்பெயர்
எட்டெழுத்தும் ஒதுவார்கள் வல்லர்வான மாளவே.”

வைஜயந்தியின் புத்தாண்டு

(பந்தல்குடி. பாரத்வாஜ மாட்பூசி. ரே. திருமலை ஐயங்கார்,
காரியதரிசி, திருவல்லிக்கேணித் தமிழ்ச்சங்கம்.)

உலகில் உலகிவரும் மதங்களுக்குள்ளே ‘எம்பெருமானார்
தரிசனம்’ என்ற சிறப்புப் பெயருடன் விளங்கி வரும் ‘ஸ்ரீ
ராமா நுஜ ஸித்தாந்தம்’ பலவகைகளில் பரமானது என்பதைப்பரம
ரவிகர்கள் ஒப்புக்கொள்வர். இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த
இச்சித்தாந்தம் உலகெங்கணும் பரவ உதவிபுரிவது உத்தமர்
கடன். தற்கால விபரீதத்தால் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களின்வரும் ஏகோ
பித்து, இம்மதத்தை அனைவரும் அறிந்துபயவேண்டிய முயற்சி
களைச் செய்யாமல், தம்முள்ளே பல வேறுபாடுகளை யிட்டு வாளா
நிற்பது வருந்தத் தக்கதே. இச்சம்பிரதாயத்துக்காகக் கண்ணையும்
உயிரையும் விட்டவர் நிற்க, அதன் பெயரைக் கைக்கொண்டொழு
கும் இக்காலத்தவரில் பெரும்பான்மையோர் உதாவீரராக
நிற்பது மிகவும் சோகித்தற்குரியது. அவர்களைத் துயிலெழுப்பி

அதுபவரஸத்தில் ஈடு படுத்துபவர் ஸ்ரீ. உப. வே. வடகரை
இராமா நுசாசாரியர் என்னலாம். பத்திரிகையின் நாமமும் பத்தி
ராதிபர் திருநாமமும் ஒன்றுயமைந்தது அபேதத்தை விளக்கு
கிறது. இக்கால பத்திரிகைகள் போலன்றிக்கே ப்ராசீன நெறி
யில் நின்று பிரசுரிக்கப்பட்டுவரும் இப்பத்திரிகைக்கு முதலாண்டு
முடிந்தது கண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சி யுறுகிறோம்.

தாதாண்டு கார்த்திகையிற் கார்த்திகை இதன் புத்தாண்டு
தினம். இது மேன்மேல் செழித்தோங்குமாறு திருமாமகள்
கொழநன் திருவடி வாழ்த்துவாம்.

அகில ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களும் கைங்கர்ய புத்தியுடன் இவ்வை
ஜயந்தியை ஆதரிப்பரேல் நாமும் நகரமும் நன்கறிய நாரணன் தன்
நாமம் நன்கு நவில வேறுதவாகும். ஸம்பந்தாயமே நம்மைத்தலை
காக்கும். ஒழுக்கம் விழுப்பந்தரலால், அஃது உயிரினும் ஒம்பப்
படும். சொல்லினும் செய்கையே வலிவுடைத்து. பலர்க்குப்
பயன்படாத கேவல வாத விஷயங்களிற்றலை சாயக்காது அதுபவ
ரஸங்களை அள்ளிப்பருக உதவி செய்தால் எப்பத்திரிகையும்
நன்கு வளர வழியுண்டு. ஒருவனைப்பற்றி ஓரகத்திரு. வைஜயந்
தியின் முன்னேற்றத்தை நாடுவோர் யாவராயினும் திருமாலின்
கருணைக் கிலக்காகுவார். பல துறையிலும் இப் பத்திரிகையைப்
போஷிக்கவேணும் என்பதே சிற்றறிவுடைய அடியென் விண்ணப்
பம். பொங்கும் மங்களம் எங்குந் தங்குக.

ப. ரே. திருமலை ஐயங்கார்.

2—12—1936.

பராங்குச பரகாலயதிவராதிகள்.

திருமலை ஸல்லான் T. ராம்கிருஷ்ணயங்கார்,
சிரோமணி, ஆழ்வார் திருநகரி.

கீழேப்பர்நாயார் என்பதுபற்றி வரைந்தோம். இனி ப்ர
பர்நாதமக்கு ப்ரதான பூதர்களைப்பற்றிச் சிறிது ஆராய்வாம்.

கம் ஆசாரியர் “பராங்குச, பரகால, யதிவராதிகள்” என்று
நம்மாழ்வாரையும், திருமங்கை யாழ்வாரையும், உடையவாரையும்
ப்ரதான புருஷர்களாகப் பரிகணகம் செய்திருக்கிறார்கள். ப்ர

பந்ரு குலத்தைப் பெருக்கவைத்த பெரியர் இம்மூவரும். இவர்களது அருள் கண்டிர் இவ்வுலகினில் மிக்கது. இவர்கள் செய்த பெரு நல் உதவிக்குக் கைம்மாறு ஏது? ஒருவரது அருள் ஆயிரம் இன்தமிழ் சொரிவது, மற்றொருவர் அருள்மாரி, மற்றவர் காரேய் கருணையர். இம்மூவரும் ப்ரபந்ருலக் கடலில் தோன்றிய சூரியர்கள். முதலவர் வருணபூஷண பாஸ்கார், நடுச் சொன்னவர் லோகதிவாகரர், பின்னவர் ராமாநுஜ திவாகரர். இத்திவாகரர்களுடைய உதயத்திலே சாதாரணப் பகலவனுக்குப் போகாத அஜ்ஞானமாகிய இருள் போய்ப் புண்ணியமாகிய தாமரை மலர்ந்தது. அஸ்தமிக்கும் சமயமே இவர்களுக்குக் கிடையாது.

(2) கீழ் வ்யாசத்திற் குறிப்பித்தபடி ப்ரபந்ருகளாகிய நமக்கு இம் மூவரைப்போல மணவாள மா முனிகளும் குலகூடஸ்தராவர். ஆதி பதத்தால் இவரை நாம் கிரகித்துக்கொள்ள வேண்டும். இவர் தக்க சமயத்தில் நம் சமயத்திற்காற்றிய உதவி மிகப் பெரிது. “தென்மொழி மறை” மணவாளமா முனிகளின் ஸ்ரீஸூக்திகளாலேயே உண்மைப் பொருளைத் தெரிவியா நிற்கின்றது. முப்பத்தாறாயிரப் பெருக்கர் “என்ற பிருதம் இவருக்கு அஸாதாரணமானது. ஸ்ரீ வசநபூஷணம், ஆசார்யஹ்ருதயம் முதலிய நூல்களுக்கு இவர் வியாக்கியாந மில்லாவிட்டால் அவை லோபியின் கையில் அகப்பட்ட பணக்குவியலாக முடிந்திருக்கும். “நாஸ்திஹம் விஷுதெ கிஞ்சிநாநவெக்சித ஸோஹுதெ” என்று கூறுகிறபடியே மிகவிரிவோ, சுருக்கமோ யின்றி விசததமமாய் வியாக்கியானம் செய்யும் முறை, நிறை யறிவுடையோரெவராலும் பாராட்டத் தக்கது. முந்திய உபதேச மார்க்கத்தைச் சிந்தை செய்து, பின்னவரும் கற்க, உபதேசமாய்ப் பேசுமிவரது அடக்கமும், ஒழுக்கமும், அருளும் எவரையும் பரவச ராக்கியிடும். இவருடைய ஞான அறுஷ்டாந பூர்த்தியைக் கண்டு ஸர்வேஸ்வரனே இவருக்குச் சிஷ்யனாகி “ஸ்ரீசைலேச” என்னும் மந்திரத்தை வெளிப்படுத்தினன் எனின் இவர் மகிமை மகிதலத்தில் வேறு எவருக்கு உண்டு?

“ஹ்ருதாநா நாமவெஹ்நுய விக்ரஹோவாயதகம்
ஹ்ருதம் ஹ்ருதம் வரவாஸுநெ ஹ்ருதஜ்ஜி விபாநா”

என்று உபாயங்களில் மேலர்ன ஆசாரியாபிமான மென்கிற ஐந்தாவது உபாயத்தை உபதேசிக்கும் இவர், பக்திப்ரபத்திளுக்கு உபதேசகர்களான தேசிகர்களுக்கு எல்லாம் தலைவர் ஆகிறார். பராங்குசாதிகளைப் போலவே இவரும் ப்ரபந்ருகளுக்காகத் தோன்றிய சூரியனாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்.

“ஸ்ரீஹ்ருதவ கௌரவோஜ ஹ்ருதாஸித கல்கம்”
என்று ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் குலமாகிற தாமரைக்குச் சூரியன் என்று கூறப்பட்டிருப்பதைக் காண்க. மேலும்,

ரவிராஹ்யக்யாவி நவிநயுகிநேதிநிரம்

விக்ரஹி வஹ்ஜம் ஹ்ருதயவஹ்ஜ ஜெவ ந ஜே |

வரவாந யொழிவயபு வரணியமஹெனெக கிரெ

ஜயஜய ஜெவ ஜாமுஹி ஜநெஷு கிரெஹிஜுஸம் ||

என்று சூரியனால் போக்கடிக்க முடியாத கருணைவாஹினான என்று சொல்லப்படுகிற அகவிருளைப் போக்கி, உள் தாமரை மலர்த்தினுள் என்று இவரையே சூரிய வ்யாவிருத்தி தோன்றவும் சொல்லி யிருப்பதைக் காண்க.

(3) ஆக நமது ப்ரபந்ருலத்தில் தோன்றிய பெரியர், நங்கை மைந்தன், மங்கை மன்னன், யதிவரர், வரவா முனி என நால்வர் என்று கூறப்பட்டதாகிறது. முன்பு ஸ்ரீவைஷ்ணவனு இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் ஓரேகாலத்தில் நால்வர் தோன்றி நாடு நகரமும் நலமுறச் செய்தனர். அங்ஙனம் செய்ததும் த்ரேதாயுகத்தில் சக்ர வர்த்தித் திருமகன் “தந்தைசொல்மிக்க மந்திரமில்லை” எனும் தர்மத்தைத் தரைமிசை, தான் அனுஷ்டித்துக் காட்டினான். பரதன் “ராஜ்யம்ஹம்ஹ ராஜ்யஸு யஜிஹ் வஹ்நு விஹ்நுஹ்நு” என்று கூறுகிறபடியே “நான் ராஜ்யத்தை ஆளவோ; ராஜ்யம் என்னை ஆளவோ” என்று பாரதந்திரிய ஸ்வரூபத்தைப் பார்மிசை பரப்பினான். இளைய பெருமான் “ஹ்ருதம் ஸ்வயம் கரிஷ்யே” என்று ஒழிவில் காலமெல்லாம் அடிமை செய்வதாக சேஷத்வஸ்ரூபத்தைச் செகமெலாம் தெரியும்படி செய்தான். “நிக்ரஹ்ருதஸு” என்று ராம ஸௌந்தரியத்தில் ஆழம் கால்படாத சத்துருக்கழை வான், பாகவத சேஷத்வத்தைப் பாரதநாட்டில் பதிய வைத்தனன். இப்படி ஹ்ருதாந் விசேஷ தர்மங்களை அனுஷ்டித்துக் காட்டி,

அதர்மத்தை வாட்டி வெருட்டியதுபோலப் ப்ரபந்ருலத்திலும் நான்வரீதோன்றி “ஊரும் நாமும் தண்ணிப்போல்” என்கிறபடியே ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தர்மத்தை வளர்த்து, பிற சமயங்களைத் தளர்த்தி பல்லாயிரக்கணக்கிலே எல்லாரையும் நல்லாரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாக்கி வைத்தார்கள்.

நல்லறிவு.

C. P. ராஜகோபாலாசாரியார் ஆனெரி செக்ரெட்டரி
வெங்கடேஸ்வர தேவஸ்தாநம் பம்பாய்.

“அங்குமிங்கு மெங்குநிறை அற்புதஞர் பொற்பறிந்து, பங்கயத்துள் வண்டாய்ப் பயன்பெற வா! நல்லறிவே” என்று பெரியார் விளித்ததுபோல, அறிவினால் குறைவில்லா அகஸ்ரூலத்துள் கரு உயிர்த்தநாள்முதலாக் கண்ணன் கழலினையே காண்பதற்கு கத்திக் குவித்த பல் புத்தகச் சுமையுள் ஆராவமுதாய்ப் பெருகும் திருசுவைநிறைந்த செஞ்சொற்கள் பொதிந்த கவிமுதம் நுகரும் பெருமைக்கு வண்டினும் மேம்பாடுடைய தொன்றுண்டே. பூமருவியினிதமர்ந்த பொறியிலார்ந்த சிறுவண்டு தேனுக்ரந்து பெரும் இன்பம், இவ்வையத்துள் பல கலைக்கலை வாய்மடுத்துத் தெளிவுற்ற ஞானம் செறியப்பெறுவ தொக்கும். இதுபற்றியே, அல்லும்பகலு மகண்டவடிவான எல்லையில் ஞானத்தனைப் புல்லும்படி தனக்கோர் போதனைபெற, “தூவியம் புள்ளுடைத் தெய்வ வண்டு” என்று திருவுள்ளம்பற்றியது வகுளாபரணப் பெருமாள் வாய்மொழிபோலும். தாம் காதலித்த பொருளைப் பெறுவதுவே நல்லறிவின் பயனாகும்.

கார்முகில் வண்ணனைக் கண்களால் காணவும், தலையால் வணங்கவும், பொன்னம்சேர் சேவடிமேல் போதணியப் பெறுவதுவும், உலகினில் ஆண் என்கிற எண்ணம் ஒழிந்து, முன்செய்த வினையால் நல்லறிவின்பயனாகப் பெண்ணகிப் பெண்ணானேம் பெண்மையோம் என்று பேசினாலொழிய ஐயமின்றி இத்தன்மை எய்தலாகும்கொல்? உள்கும் புறமும் ஒருபடித்தாய்நின்று சுகம் கொள்ளுவது கருணை ததும்பிய பெண்ணின் இயற்கையன்றோ. இதுபற்றியே முன்னம்சூரவோர்கள், தமதறிவின்பயனாக, நாதனின் இன்பமயம் வாய்க்கும்வண்ணம் தம்வசமுழிந்து இவ்வேழுநூ

மின்பம் பயக்கும்படி ஞானக்கலைகளெல்லாம் நாவினுள்ளே நின்று மலர்ந்தது யாவரும் அறிந்ததே.

அறிவிற் கிருப்பிடமாகிய மனம் கோல்தேடி யோடும் கொழுந்து போலன்றோ மால் தேடியோடும். இறப்பும் பிறப்பும் பொருந்தாது இவ்வுயிருக் கெவ்வண்ணம் நிகழ்ந்த தென்றா ராய்ப்புகின் மறப்பும் ஞானமுமாய் வளர்ந்தது. தொல்லை மாலைக் கண்ணாக்கண்டு காதலுற்றார்க்கு மறப்பும் ஞானமும் உணர்வ தொன்றுண்டோ! பூவையும் நீலமும் பூக்கின்ற காகிமல ரென்று காண்டோறும் மெய்மிகவே பூரிக்கும். இந் நிலையில் பேசும் பேச்சுதான் என்னே! பெரியோர்கள் வாக்கினால் புகர்வது வே யாம் படைத்த பிறவியின் பயனாகும். அன்னைமுனிவதும் தோழிகள் பரிவும் ஒருபால், தென்றல் தீ விசுவதும், திங்கள் வெங்கதிர் சிறுவதும், பொங்குமா கடல் புலம்புவதும், அன்றில் அடருவதும் ஒருபால், கண்டார் வணங்கும் அஞ்சனமாமலை போல் தாமரைக்கண்கள் இருந்தவாறும், பெரிதும் நாகரிகர் இளையராய் செவ்வாய் துமுறுவல் செய்து மாடுவந்து மனம் புகுவது ஒருபால்! ஐம்புலனும் எழிலும் கொண்டு மாலை புகுந்து மலரனை வைகி நீலக்கண்கள் பனிமல்க நெஞ்சு நிறையக் கைகப்பி பொன்னங் கலைகள் மெலிவெய்த, மனஞ்செய் இன்பம் உள்புக, வஞ்சி மருங்குல் இடை நோவ, நெருங்கி வாய்திறந்து பணித்த மாற்றம் ஒருபால்! ஆடுவதும், பாடுவதும், ஆனந்தமாகத் தேடுவதும், அடியார் செய்கையொழிய மெய் சிலிர்த்த இரு கை கூப்பி விண்மாரி எனவே கண்மாரிபொழிய என் அரும்பொனே! மணியே! என் அன்பே! என் அன்பான அறிவினாறு ஆனந்த வெள்ளமே, என்று அழுது தொழுது ஆடிக்காண்பதல்லால் முன்னிருந்து மூக்கின்று மூவாமைக் காப்பதோர் மருந்து முண்டாங்கொலோ? இவ்வரிய பொருளையே.

“வண்டாய்த் துவண்டு மெளன மலரனைமேல்

கொண்டார்க்கோ இன்பம் கொடுப்பது, நிற்பெருங்கருணை.”

என்று வியப்பதல்லால் எம்போலியரால் பேசும் திறனுமுண்டோ, நசுனை அணையும் இன்பத்துக்கு மேலும் அறிவுமுண்டோ. அன்பினால் அடியேன் ஆவியோடாக்கை ஆனந்தமாய்க் கசிந்துருக, என் புரமல்லா இன்னருள் தந்தாய் இதற்கோர் கைமாறு நன்னென்றி லேன். என்றே பேசுவதல்லால் பின்னையு முனதோ நல்லறிவு.

வர்த்தமானங்கள்

நமது சக்ரவர்த்தி

நமது சக்ரவர்த்தி தாம் காதலித்த பெண்மணியை மணந்து கொள்வதற்கிடையூறுபுருக்கு மிருங்கடல் சூழிவ்வுலகையாரும் ஆதிபத்யத்தை அறவே யொழித்துத் தாம் ஸ்வேச்சையாய் எங்கேயோ சென்று விட்டார் என்பதைக் கேட்டவுடன் அள விலாத்துயரமடைந்தாலும், அவர் செல்லும்போது, அவரது ஸ்வேஹாதராய் புத்ரஸ்தாநமாய் நற்குணங்களுக்குக் கொள்கலமாயிருக்கும் ஜார்ஜ் என்னும் மஹாணை அந்தஸ்தானத்தில் நியமிக்க, அம்மஹாநுபாவரும் அதை யங்கேரித்து ஏற்றுக்கொண்டார் என்பது தெரிய வந்ததும், அத்துயரம்வானோ மறிகடலோ கானோ ஒருங்கிற்றுக்கண்டிலம். வர்த்தமான நமது ஆளுவது சார்ஜ் சக்ர வர்த்தி, சிறியதைப் பெரியது நலியாதபடி உலகையாண்டு கொண்டு நீழி வாழ்ந்திருக்கும்படி எல்லாம்வல்ல இறைவன் இன்னருள் புரியவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறோம்.

திருவனந்தபுர ஆலயப்பிரவேசம்

திருவனந்தபுரம் என்கிற மலையாள தேசமானது, வர்ணஸ்ர மதர்மங்களுக்கு யாதொரு குறைவின்றி, அத்தேஸத்திலுள்ள தேவாலயங்களில் நான்கு வர்ணத்திற்குட்பட்டவர்களிலும் தூரா சாரமான அதுஷ்டானங்களைச் செய்யுமவர்களையும் உள்ளே ப்ரவே சிக்க அதுமதிக்காமல் மிகவும் ஜாக்ருகர்களாய்ப் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்தது என்பது உலகமறிந்ததே. இவ்வாறாண்டு வருவதனாலேயே அந்த தேஸமானது மற்ற தேஸங்களைக் காட்டிலும் வளம்மிக்க பெருஞ்செல்வமுடைத்தாயிருக்கிற தென்கிற வதந்தியுமுண்டு.

அப்பேர்ப்பட்ட தேஸத்தைத் தற்காலமாண்டு வரும் மஹா ராஜா, நான்கு வர்ணத்திற்குப் புறம்பான ஜாதிபாரையும் தேவா லயத்திற்குள் கடவுளைத் திருவடிதொழு, அதுமதி யளித்து விட்டார் என்பதைக் கேட்டு மிகவும் வியப்பை யடைகின்றோம். காலத்தின் கொடுமையால் மகாநுபாவர்களுடைய மனமும் மாரு டிப் போய்விடுமென்று ஒருவாறு சமாதானமடைந்தாலும் உல கெல்லாம் அதை ஆமோதித்து ஆனந்தமடைவாரையும், அதனால் தங்களுக்கேற்பட்ட ஆனந்தத்தைப் பத்ரிகைகளின் வாயிலாய் ப்ரசாரம் செய்து ஆனந்திப்பாரையும், அவ்வாறே ப்ரிட்டிஷ் ராஜ்

வர்த்தமானங்கள்

தெற்குந்நீட்ட தேவாலயங்களிலும் செய்ய வேண்டுமென்று மனோதிப்பாரையும் பார்த்து மனம் வருந்தாநிற்கின்றோம். இவர்களது மனோதமீவ்வாறிருந்தாலும் அனேகவிதமான மதங் ணையும் அந்த அந்த மதங்களுக்கேற்ற அனேக தேவாலயங்களை யு முடைய ஆங்க்லேய ராஜ்யத்தில் ஒரு மதத்தவர்கள் மற்றவர்க ளுடைய கொள்கையைக் கண்டித்து அஸாஸ்தீயமான மார்க்கத் தில் பலாத்காரமாய் அவர்களது பாத்யதையைக் கைப்பற்றும்படி செய்ய, நமது விக்டோரியா மஹாராணியாரின் அபிப்ரா யத்தை யடியொற்றித்தற்காலம் ஆண்டுவரும் நமது ஆளுவது ஜார்ஜ் சக்ரவர்த்தி, அதுமதி யளிக்கமாட்டார் என்று நம்புகிறோம். தமது ஆளுகைக்குட்பட்ட தேஸங்களிலுள்ள தேவாலயங்களில் ஒருவருடைய மனதும் நோகாதபடி யதாதே தேஷுவாத்தே ன் ததா தத்ரவர்த்தேதா : என்கிறபடி யதாப்ரகாரம் சாஸ்தீய மாய் அவரவர்களுக் கேற்பட்ட தர்மத்தை யதுஷ்டித்து அகில ஆத்மாக்களும் நற்கதியை யடையும்படி செய்யவேண்டியது நாலிஷ்ணு : ப்ருதிவீபதி : என்கிறபடி ஸாக்ஷாத் விஷ்ணுவின் அம்ஸபூதரான அரசர்களது கடமை என்பதைமாத்ந்திரம் இங்கு தெரிவித்து நிற்கின்றோம்.

காலகேஷபங்கள்

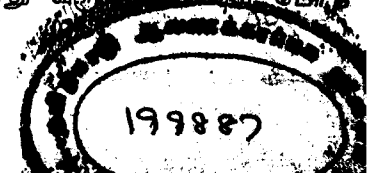
சென்னை தங்கசாலைத் தெரு தொண்டமண்டலம் ஹைஷ் கூலில் ப்ரதிதினம் காலையில் ஆண்டாளருளிச் செய்த திருப்பாவை யை அனேக விசேஷார்த்தங்களுடன் பெருமாள்கோயில் ப்ரதி வ்ரதி பயங்கரம் ஸ்ரீ. உ. வே. அண்ணங்கராசாரியார் உபந்யாஸம் செய்து வருகிறார்.

அதேமாதிரியாகவே நாராயணமுதலி தெரு காகுமானி ஸ்ரீமான் ஆதிகேசவுலு செட்டியாரவர்கள் சாரிட்டிக்குஹத்தில் திருமழிசை ஸ்ரீ. உ. வே. கோ. க. ப்ரீதிவாஸாசாரியார் உபந் யலித்து வருகிறார்.

தங்கசாலைத்தெரு, ஸ்ரீமான் யதீந்த்ர ப்ரவண செட்டியாரவர் கள் சாரிட்டியில் திருநாராயணபுரம் அனந்தாண்பிள்ளை ஸ்ரீ. உ. வே. கோவிந்தப்பங்கார் உபந்யாஸம் நடைபெறுகிறது.

வடகரை ஸ்ரீ. உ. வே. வெங்கடவரதாசாரியார், எழும்பூர் ஐக்கனாது பக்த சபையினுதரவில் ஸாகேத நிலயத்தில் விசே ஷார்த்தங்களுடன் உபந்யலித்து வருகிறார்.

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீ. உ. வே. சடகோபாசாரியார், ஆங்காங்கு ஹரிகதா காலகேஷபங்களையும் உபந்யாஸங்களையும் ஸம்ப்ரதாய தீபான காலகேஷபங்களையும் செய்து வருகிறார். இவ்வாறு மோற் றம்மூலியது—

டி. சி. என்.
கோல்டன் மெட்டல்
ஜீவெல்லரி மார்ட்
—
சிந்தடிக்கல்
செய்ன்கள்

அசல் தங்க செய்ன்களை
விடப் பிரகாசத்திலும்
நிறத்திலும் குறைந்ததல்ல.
கறுக்காது. 2 லை உத்திரவாதம்.
பலவித கலர் கல்களால் கட்டப்
பட்டவை. மிக அழகாயிருக்கும்.

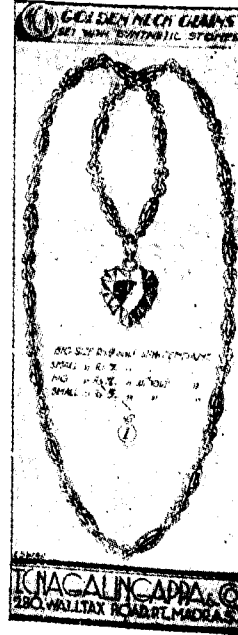
பெரிய சைஸ் செய்ன் ரூ. அ.
பெண்டண்ட் உள்பட 9—0

சிறிய சைஸ் செய்ன்
பெண்டண்ட் உள்பட 7—0

பெரிய சைஸ் பெண்டண்ட்
இல்லாமல் 7—0

சிறிய சைஸ் பெண்டண்ட்
இல்லாமல் 5—0

வி. பி. செலவு 0—6

2 அணு பெருமானமுள்ளதும் பல அழகிய படங்க
ளுள்ளதுமான எமது காட்லாக் இனும்.

டி. சி. நாகலிங்கப்பா அன் கோ.,
280, வால்டாக்ஸ் ரோடு, பார்க்டவுன், மதராஸ்.

நிபந்தனைகள்

1. ஸ்ரீராமாதுஜ ஸித்தார்த ஸம்ஸ்தாபந சபையின் சார்பாக இப் பத்திரிகை நடைபெறும்.
2. உபயஸம்ப்ரதாயத்திலுமுள்ள ஆசார்யர்களின் திவ்யஸூக்தி களில் பொதிந்துள்ள அருமையான அர்த்த விசேஷங்கள் மிக எளிய நடையில் இதில் வெளிவரும்.
3. எந்த சம்ப்ரதாயத்தைப்பற்றியும் இழிவான வாசகம் எக்காரணத்தை யிட்டும் இதில் ப்ரசுரிக்கப்பட மாட்டாது.
4. ஸகல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் விரும்பி வாசிக்கக்கூடிய ஸத்விஷயங்களை சிற்றறிவுடைய என் போல்வார்களுக்கும் சிறிது பயன் படுமாறு வித்வான்கள் எழுதி யதுக்கூறித்தால் அவை இதில் ப்ரசுரிக்கப்படும்.
5. கடிதத்தில் இங்கியால் ஒரே பக்கத்தில் எழுதல் வேண்டும்.
6. கூட்டெழுத்துக்களாகவோ சந்தேகத்திற் கிடமுண்டாகும் படியாகவோ எழுதக் கூடாது.
7. அவ்வாறு எழுதியதாலேற்படும் தவறுகளுக்கு ஒருவிதத் தாலும் பத்திராதிபர் கடமைப்படமாட்டார்.
8. அது பத்ராதிபரின் இஷ்டத்தைப் பொறுத்தது.
9. ஷே சபையில் அங்கத்தினராகச் சேர இஷ்ட முடையவர்கள் ப்ரவேசக் கட்டணமாக ரூ. 1—0—0 தயவு செய்தால் அது சபைக்கு மூலதனமாக ஆகும்.
10. வருஷத்திற்கு 5 ரூ. கொடுக்குமவர்கள் போஷக்களாவார்கள்.
11. மாதம் ஒன்றுக்கு (1) ஒரு ரூபாய் கொடுத்துதவு மவர்களை அடியேனோடு இப்பத்திரிகை விஷயமான ஸுகதுக்காறுபவங் களை யுடையவர்கள் (Sympathizers) ஆக பாவித்து அவர்களின் பெயரை பத்திரிகையில் குறிப்பிட்டு அவர்கள் செய்த பெரு நல்லுதவிக்கு என் தலையல்லால் கைமாரிலாதவ னாகக் கடவேன்.
12. (25) இருபத்தைந்து ரூபாய் கொடுக்குமவர்களை ஜீவியச் சந்தா தாராகக் கருதி அவர்களுக்கு மாதந்தோறும் பத்திரிகை பண மன்றியில் அனுப்பிக்கொண்டிருக்கப்படும்.

விளம்பரம்

முழுப்பக்கம் ஒரு தடவைக்கு	...	5	0	0
அரைப்பக்கம் "	...	3	0	0
கால்பக்கம் "		2	0	0
				பத்ராதிபர்.

Registered No. M. 3401

கட்டடங்களை உறுதியாய்க் கட்டுவதற்கு சிமெண்டே
முக்கிய காரணமாகும்

அதிலும்

எந்த சிமெண்டை உபயோகிப்பது நலமென்றால்?

சார்மினார்

அல்லது **நீலகிரி சிமெண்டே**

நல்லதென்று அனுபவமுள்ள இஞ்சினீயர்களால்
கொண்டாடப்பட்டதாகும்.

கிடைக்கு மிடம் :—

சாமி வெங்கடாசலம் செட்டி,

ஸௌம்யக்ரஹம்,

61, கோவித்தப்ப நாயக்கன் தெரு, ஜி. டி. மதராஸ்.

டெலிபோன் செ. 2004.

ப்ராணஸூத்

(சிறந்த டானிக்)

லும், இன்னும் பலவித காரணங்களாலும் ஏர்ப்பட்ட பல
ஹீனத்தைப் போக்கடித்து விடும். ரக்த புஷ்டியைத் தரும்.
பலத்தையும், தாது விருத்தியையும் புதிதாய் தரும்.

ஒரு புட்டியை உபயோகித்துப் பார்த்தால் ஆச்சரியப்படு
வீர்கள். எல்லாரும் உபயோகப்படுத்தலாம். கேட்கலாக் இனும்.

விலை புட்டி 1க்கு 2—8—0

மலபார் ஆயுர்வேதிக் ஸ்டோர்ஸ்

107, பிராட்வே, சென்னை

நண்பர்களே! பல
ஹீனத்தினால் ஏன் கவ
லைப்படுகிறீர்கள்? இதேர்
எங்களுடைய ஸவரணப்
போன்ற டானிக் ராஜா-
“ப்ராணஸூத்” இருக்
கிறது. இது ரத்தக் குறை
விலும், மூளையைச் செ
லுத்தி வேலை செய்வதா